

Za veliko noč

otroške nogavice
in podkolenke;
damsko perilo,
damski in otroški bombažni
puloverji pri

Grüner

CELOVEC-KLAGENFURT,
Burggasse

Nas tednik Kronika

kulturno-politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

6. leto / Številka 14

V Celovcu, dne 8. aprila 1954

Cena 1 šiling

Vaš velikonočni nakup

opravite najbolje pri

F. Koschier

CELOVEC-KLAGENFURT
St. Ruprecht, Kinoplatz 1

NAŠ GOZD

V naših mešanih gospodarstvih igrata polje in gozd prvenstveno vlogo.

Dolinski in gorski kmet sta v enaki meri zainteresirana na gozdu, enemu je pomoč v sili, drugemu pa je življenjska osnova.

Vendar je bil gozd pri nas v veliki meri samo tisti del gospodarstva, ki je dajal in kateremu smo pri svojih gospodarskih načrtih posvečali le malo pozornosti. Mi smo gozdu premalo vračali. Sicer je pač tako pri vseh panogah gospodarstva, da moraš tam, kjer jemlješ, tudi zalagati. Koliko je ostalo pri nas posekanj neoskrbljenih in neposajenih, kar je narava poskrbela sama, to je bilo. Naše gospodarske prilike, posebno pri vprašanju stelje pa so bile take, da smo morali jemati drevesu tisti naravni gnoj, ki bi bil za rast nujno potreben. Pri takih gospodarskih prilikah seve dorastek v gozdu ni dohajal naraščajočim potrebam modernizacije našega gospodarstva in tako smo bili prisiljeni v gozdu dostikrat več vzeti kakor je znašel letni prirastek.

Tako se je godilo posameznikom in tako se godi gospodarski celoti v državnem merilu. Kakor znano, so po gozdovih v Avstriji, ki je po legi in naravi bogata na lesu, hudo grešili in več sekali in danes se pojavlja že velika zaskrbljenost, kaj v bodočnosti.

Danes so na delu komisije, ki naj bi ugotovile dejanski letni prirastek v gozdu in tako pripravile tudi podlago za načrtno gospodarstvo z lesom. Tekom lanskega leta so v Avstriji posekali okoli sedem milijonov kubičnih metrov lesa, saj je izvoz lesa in lesnih izdelkov znašel v minulem letu nad tri milijone kubičnih metrov. Les so izvažali v vseh oblikah, okrogli les, rezani les, otesani stavbni les, zaboje in drugo. Ta izvoz lesa je državi prinesel nad štiri milijarde šilingov denarja v tujih valutah, kar je seve na razvoj celotnega državnega gospodarstva, predvsem pa zunanje trgovine, izredno ugodno vplivalo. Seve je bil tudi izvoz v obliki papirja in celuloze razmeroma velik. Pri predelavi lesu pa igra tudi veliko število pri tej predelavi zaposlenih delavcev kruho vlogo, ker imajo pač pri tem delo in kruh.

V minuli zimi pa so nas plazovi na Predalrskem in v Tirolu še posebno opozarjali na važnost gozda, ki nas ščiti pred naravnimi katastrofami. Isto, kar smo to zimo doživeli tam, doživljamo tudi drugod v obliki povodenj, ko vodovje odnaša rodovitno zemljo in poplavlja polja. Torej nas k rednemu pogozdovanju ne sili samo skrb za les sam, marveč tudi skrb za našega zaščitnika, ki ga imamo v gozdu.

Velike važnosti pa je les tudi tam, kjer v obče mislimo ali mislijo, da ga je dovolj. Množine lesa, ki so ga posekali izraziti gorski kmetje so izredne. Pri tem namreč ne smemo prezreti dejstva, da odnesejo davki, ki so naloženi na izkupiček lesa, prav velik del tega pridelka. Ta davek pa je v večini slučajev večji kakor bi bilo potrebno. Pri davečni napovedi namreč prizadeti kmetje vse premalo pazijo, da bi z napovedjo izdatkov za sekanje in spravljane lesa spravili vsoto na dejanski izkupiček in morajo tako v resnici dostikrat plačevati davek celo za tisto vsoto, ki dejansko ne pomeni dohodka in bi se tudi po vseh davčnih predpisih lahko odpisala. Vse to velja predvsem za one kmete, pri katerih znaša gozdni delež gospodarske enote nad 5000 šilingov in ki morajo za lesni izkupiček plačevati tudi dohodninski in ne samo prometni davek. Varčujemo torej tudi v tem pogledu pri svojem lesu, tako bomo sebi in predvsem pa onim, ki pridejo za nami, največ pomagali.

Čim večjo skrb bomo posvečali gozdu, tem bogatejši nam bo gozd vračal. Da bi zbudili potrebno skrb za naš gozd, so po vsej državi posvetili 4. april gozdu, da so v mladini po šolah zbudili zanimanje za gozd. Mladina je v teh dneh tudi sama sadila, ker bo po vsej verjetnosti tudi sama sekala.

Nove ostrine

V teku je hud boj za odločitev. Danes gre za tem, da pade odločitev na bojišču pred ženevsko konferenco.

Dne 26. aprila se sestanejo v Ženevi zastopniki Združenih držav Amerike, Velike Britanije in Francije na eni strani, in Rusije ter komunistične Kitajske na drugi strani. To bo torej prva konferenca peterih velesil, čeprav bo ostala omejena na azijska vprašanja.

V Indokini so komunisti z vso silo navelili na francoske čete, da bi tako izbili že pred konferenco za zastopstvo Rusije in komunistične Kitajske boljši položaj, za razgovore in tako izvajali najmočnejši pritisk na francosko javno mnenje.

Da je položaj zelo resen, kažejo izjave ameriškega zunanjega ministra Dulles-a, ki je te dni govoril o razvoju dogodkov na bojišču samem. Naglasil je, da posega komunistična Kitajska neposredno v bojni metez v Indokini, kar pomeni dejanski napad. Klic dneva je torej po mnenju ameriškega zunanjega ministra, da se ves svobodni svet dvigne proti takim poskusom napadalcev, saj se je komaj na Koreji končal krvavi boj, ki je tam trajal nad dve leti in uničil stotisoče življenj. Dulles je v svojem govoru poudaril, da svobodni svet ni nikakor pripravljen, da bi dopustil, da se komunizem polasti vse jugovzhodne Azije. Prvič je ameriški zunanji minister govoril o novih radar-napravah, s katerimi kitajski komunisti

v Indokini sestreljujejo francoska letala celo skozi meglo, kar do sedaj ni bilo mogoče. Torej se tudi na bojišču v Indokini preizkuša novo orožje, kakor so to velesile napravile v meščanski vojni v Španiji pred drugo svetovno vojno. Ameriški zunanji minister je naglasil, da Francija nikakor ne sme dobiti vtisa, da je v tem življenjskem boju sama.

Železna volja svobodnega sveta mora nastopiti proti komunizmu tudi tam, kjer je neposredno napaden samo eden.

V tej zvezi je ameriški senator Knowland poudaril, da je mnogo možnosti nastopa proti komunističnemu navalu in da ni potrebno, da bi ameriški vojak šel na bojišče neposredno. Saj bi proti komunistični Kitajski lahko nastopili z blokado na morju in tako zaprli vse morske dohode do Kitajske, lahko bi poslali nacionalne kitajske čete, ki stojijo pripravljene na otoku Formosa, to je edini del ogromnega kitajskega ozemlja, ki je še v rokah nacionalistov in njihovega generala Čiangkajška; nadalje skupen nastop vseh obrobni držav pacifiškega morja in končno zračni napadi na komunistično Kitajsko.

To so seve zelo resne besede ameriškega politika tik pred začetkom ženevske konference. Ni še jasno ali smemo te izjave tolmačiti kot odgovor na rusko noto z dne 1. aprila, da se hoče Rusija pridružiti organizaciji zapadnih držav.

V Franciji vročina narašča

Minulo nedeljo je bila v Parizu svečanost ob grobu neznane vojaka, za v Indokini padle borce. Te svečanosti sta se tudi udeležila ministrski predsednik Laniel in vojni minister Plevin. Množice so predrle policijske ovire in zmerjale ministrskega predsednika ter zahtevale njegov odstop. Ministrski predsednik ni mogel govoriti, kakor je bilo v načrtu. Demonstracij, proti predstavnikom francoske vlade so se udeležili pristaši skrajne levice in skrajne desnice. Razporeženje na Francoskem je zelo napeto in sicer zaradi porazov v Indokini na eni strani in zaradi predstoječe debate o Evropski obrambni zvezi v francoskem parlamentu. Po vsej verjetnosti pa bodo to debato v parlamentu odložili za čas po ženevski konferenci in raje počakali na rezultate tega velevažnega posvetovanja.

Seve na francosko notranje politično razpoloženje tudi močno vpliva nastop francoskega maršala Juina proti Evropski obrambni zvezi in njegova odstavitev z vseh vojaških položajev. Juin je odločno nastopil proti tej zahodnoevropski obrambni zvezi in mnenju, da je še dosti drugih možnosti.

V Parizu sta se sestala predsednik posarske vlade Hofmann in zunanji minister Bidault, temu posvetovanju je prisostvoval tudi bivši zunanji minister Francije g. Schuman.

Po zadnji seji ministrskega sveta je francoska vlada zaprosila v USA za petdeset velebombnikov za bojišče v Indokini.

V Parizu so se sestali tudi zastopniki Velike Britanije, Amerike in Francije k posvetovanju o odgovoru Sovjetski zvezi na noto z dne 1. aprila 1954, kjer predlaga vstop Rusije v Atlantski pakt.

Istočasno ko v Franciji napetost narašča, je italijanski ministrski predsednik predložil besedilo Evropske obrambne zveze italijanskemu parlamentu v odobritev. Najprej bodo zadevo obravnavali parlamentarni pododbori in šele čez mesec dni se bo v italijanskem parlamentu pričela javna razprava o imenovanju pogodbi.

Francoski socialisti zahtevajo tajno sejo parlamenta, da bi se poslanci na tej seji v vsem obsegu informirali o dejanskem stanju v Indokini.

Pomoč družinam

Mnogo se govori in piše o težkem gospodarskem položaju, v katerem se nahajajo družine s številnimi otroki. Besede seve ne pomagajo. Treba bo dejanj. Vladni stranki sta pripravili osnutke, kako bi se to vprašanje reševalo in rešilo. Resne volje in resnih korakov pa pri nobeni vladni stranki ni videti.

To vprašanje pa ni zadeva samo današnjega dne, marveč je zadeva vse bodočnosti in tudi zadeva vsega socialnega skrbstva v Avstriji. Mi imamo v državi prav visoko število pensionistov in rentnarjev in vse te mora nekdo vzdrževati.

Vsi oni, ki plačujejo v penzijski sklad in v socialno zavarovanje plačujejo za tiste, ki dobivajo danes pokojnino in rento. V trenutku pa, ko bo število tistih pričelo padati, ki plačujejo, mora nujno pasti tudi število onih, ki dobivajo.

Iz tega čisto življenjskega vidika, so torej družine s številnimi otroki edini garant rent in pokojnin v bodočnosti.

Pri državnih nastavljenjcih država sicer

pomaga z družinsko doklado, ki znaša za otroka 105.— šil. Vsakdo pa ve, da ta vsota za vzdrževanje otroka pri današnjih cenah nikakor ne zadostuje. V prostih poklicih in tudi pri kmetih pa niti te podpore ni. Če si danes mislimo družino s petimi ali več otroki, poznamo jih in hvala Bogu so tudi med Slovenci še take družine, tako je že veliko vprašanje, kako družino preskrbeti z najpotrebnejšo obleko. Na posamezniku torej leži vsa skrb, da oskrbi vrsto ljudi, ki naj bi pozneje delali in s svojim delom državi pomagali vzdrževati rentnarje in upokojece.

V Avstriji se je pričelo močno družinsko gibanje, ki hoče izsiliti družinsko pomoč in družinsko plačo tistim, ki nosijo največje breme za bodočnost.

Družine brez otrok gradijo svojo starostno oskrbo na delu drugih in ne na delu svojcev. Tem drugim morajo v času svoje delazmožnosti žrtvovati tudi kosček svoje osebnostne udobnosti.

Krivično je v pogledu na celoto, da se za

KRATKE VESTI

V Avstriji je hud boj med bolniškimi blagajnami in zdravniki. Bolniške blagajne nočejo priznati zdravnikom stalnega položaja, marveč samo vsak čas odpovedljivo razmerje. Tak položaj seve zdravniku onemogoča, da bi se odločno zavzel zase in tudi za bolnika.

Zaradi povišanja cen papirja, so bili vsi avstrijski listi prisiljeni povišati svojo naročnino.

V Zahodni Nemčiji so v zadnjih letih postavili povprečno vsak drugi teden novo cerkev.

V vzhodnem delu Berlina katoliške cerkve ne zadostujejo za bogoslužje in tako se vrši katoliško bogoslužje v 700 protestantovskih cerkvah.

V Zahodni Nemčiji sta se v delno skupnost združili zvezi katoliških in protestantovskih družin zaradi dosega boljšega socialnega položaja družine.

V Wolfsburgu je postala tudi ženska članica občinskega odbora in sicer ga. Hermine Heißenberger.

Zbirka za slepe na Koroškem izkazuje letno 50.351 šilingov. Kmetijska zbornica je prispevala skoraj 23.000, obrtna zbornica 17.000 in delavska zbornica pa nad 10 tisoč šilingov.

Na graški univerzi je dne 3. aprila 1954 promoviral Saša Kasper za doktorja obojega prava. Njegov oče je namestnik ravnatelja trgovske zbornice v Celovcu. Čestitamo!

V St. Vidu ob Glini je dne 3. aprila napadel nek moški na prometni ulici 78 let staro žensko, jo pobil na tla in iztrgal torbico ter pobegnil. Žena je pri tem dobila poškodbe na zgornjem delu roke ter pretres možganov. V torbici pa je bila samo malenkostna vsota. Po treh urah so zločinca aretirali.

V Trbovljah bodo v času od 31. maja do 6. junija 1954 praznovali 150-letnico obstoja rudnika in 100-letnico obstoja občine.

Po izjavi UDBE-jugoslovanske tajne policije, se nahaja v zaporih 124 katoliških duhovnikov, 24 pravoslavni in nekaj muslimanskih duhovnikov.

Med Jugoslavijo in Zahodno Nemčijo se vršijo pogajanja zaradi nemških obveznosti do jugoslovanskih pripornikov in ujetnikov tekom zadnje vojne. Nemčija je podpisala dogovor z zapadnimi velesilami glede predvojnih dolgov v inozemstvu, in sicer 27. 2. 1953. Pogajanja med Nemčijo in Jugoslavijo pa se vršijo na podlagi ženevskega dogovora iz leta 1929 o postopanju z vojnimi ujetniki. Ti so bili prisiljeni k delu in so si tako tudi nekaj zaslužili in si pridobili tudi pravice socialnega zavarovanja.

Pred tednom je zasedal v Beogradu osrednji odbor Zveze komunistov Jugoslavije in se pri tem pečal z notranjimi organizacijskimi vprašanji, ki so se pojavila zaradi treh komunističnih smeri v vrstah jugoslovanskih komunistov. To so pristaši maršala Tita ali takozvani jugoslovanski komunisti, potem kominformisti ali pristaši enotnega komunizma ruskega kova, in končno Džilasovi, ki zagovarjajo potrebo po večjih svobodah.

Mesto jugoslovanskega veleposlanika v New Yorku je nastopil bivši namestnik zunanjega ministra Leo Mates, ki je ob svojem prihodu na mesto službovanja poudaril dobre prijateljske zveze med Jugoslavijo in USA. Med obema državama ni razlik, katerih ne bi bilo mogoče rešiti na zadovoljiv način za obe strani. Pri tem razgovoru je novi veleposlanik namignil časnikarjem, da bi bil državni predsednik maršal Tito pripravljen obiskati Ameriko, če bi bil povabljen.

konski par, ki hoté živi brez otrok, vozi po vseh državah Evrope s svojim avtomobilom, drugi družinski očetje pa si belijo lase, kako bi pri vsej štedljivosti oskrbeli svojo družino z najpotrebnejšim.

Politični teden

Po svetu . . .

„Borba se nadaljuje“ — nič drugače ni mogoče oceniti sedanji politični položaj na svetu. Nadaljuje se „hladna vojna“ med Vzhodom in Zapadom, borba, ki po krivici nosi priimek „hladna“, saj sta Koreja in Indokina terjali stotine človeških žrtev in ugrabili človeštvu toliko materialnih dobrin, da bi z njimi vsak civiliziran zemljan mogel imeti lasten dom, nikomur ne bi bilo treba trpeti pomanjkanja. Toda borba se nadaljuje in zavzema vsak čas drugače, mnogokrat presenetljive oblike, ki pač ne morejo utrditi zaupanja v bodočnost. Ne-spametno bi bilo govoriti o kakšni neizogibni splošni vojni, saj zgodovina zadnjih svetovnih vojn priča, da bi ju bilo mogoče preprečiti. Sedanje stanje pa ni nič manj kritično kot je bilo pred njima. Toda v našem smislu vendarle na boljšem. Podoba je, da se danes državniiki resneje zavedajo velikanske odgovornosti, ki je nastopila, odkar je atomsko orožje največja utež na tehtnici ravnotežja in miru. Odgovornost je večja in nevarnost seveda tudi. Politiko usmerjajo z atomskim orožjem, iznajdbo, kateri še niso prišli do dna, je še ne pozna, ker je tako strašna kot bi jo bil sam Lucifer podaril. Če bi prišlo do vojne s tem orožjem, bi se že zdaj uresničila svetopisemska napoved o apokaliptičnih jezdecih. Človeštvu pa ne bi na zemlji mnogo koristilo, če bi z uničenjem komunizma bila uničena tudi krščanska zapadna kultura. Pameten človek se bo držal krščanskega gesla za življenje: Delaj kot bi živel večno in molil kot bi danes umrl.

Letos se bo o marsičem odločilo in za daljšo dobo . . .

So stvari, ki kniče po odločitvi. Ali pride do Evropske obrambne skupnosti ali bo uresničitev te zamisli zvođenela, ali bo mogoče ustaviti vdor komunizma v Indokino, oziroma Azijo ali ne?

Že berlinska konferenca je pokazala, kako globoko je nezaupanje med Vzhodom in Zapadom in kako se pravzaprav bojita drug drugega in — mogoče hvala Bogu — ne tvegata nepremišljenih korakov. Dejstvo je, da splošna situacija sicer kriči po splošnem sporazumu, praktično gledano je pa upanje na tak resničen sporazum komaj utemeljeno. Odprta puščajo vrata samo v „lokalnih“ vprašanjih, mir rešujejo od danes na jutri, iz tedna v teden. Trenutno smo priča velike sovjetske politične ofenzive, ki ima cilj

Francijo iztrgati iz strnjene zapadnega tabora

in ji vsiliti nevtraln politično linijo, ki bi seveda logično položaj antikomunističnega tabora držav bistveno oslabil. Ko je v Berlinu Molotov kot pričakovano ostro napadel Atlantsko zvezo in Evropsko obrambno skupnost, pač ni nikdo pričakoval, da bo vprav za 1. april sovjetska vlada iznesla predlog, diplomatsko bombo, slično prašku za kihanje, ki ni življenjsko nevaren, pač pa za čas otežkoči pravilno dihanje. Niso za prvi april, temveč na 1. aprila ponudili svoj pristop k Atlantskemu paktu. Nedvomno leži v tem dobršna mera politične duhovitosti. Vse skupaj je kot komična opera, kjer hoče recimo Casanova postati predsednik „Društva za varstvo deklet“. Do Atlantskega pakta je prišlo vsled naraščajoče ruske ekspanzivnosti v Evropi. Treba se je spomniti na usodo nekdanjih suverenih držav v Vzhodni Evropi, na berlinsko blokado, poizkuse prevratov v Franciji in Italiji itd. Atlantski pakt je Amerika kot najmočnejša sila Zapada organizirala za obrambo proti Sovjetskemu bloku. Zdaj je Sovjetska zveza ponudila svoj pristop k temu Atlantskemu paktu. Ta prvoaprilski šala ali kakor pravimo „zafrakcija“ ima pa vendarle svoje politično ozadje, je maneuver, ki mu ne gre odrekat začasnega uspeha.

Ali ne bo zamisel Evropske obrambne zveze čas prehitel?

Izgleda, da je odločitev v tej zadevi postala stvar prestiža, kjer gre skoraj za več kot je šlo na Koreji in zdaj Indokini. Od Francozov zavisi vse in prav tukaj so francoski zagovorniki pristopa k Evropski obr. zvezi v najtežjem položaju. Kako resna in močna je opozicija proti tej, se je pokazalo pred dnevi z odstavitvijo poveljnika francoskih obrambnih sil, maršala Juina. Bil je najvišji častnik francoske vojske, po svoji preteklosti, izrazu in ponašanju značilni potomec slavne francoske vojaške tradicije po

Napoleonu, in ta maršal je na zborovanju rezervnih častnikov Evropsko obrambno pogodbo o skupni armadi, katere poveljnik bi imel postati, kratkoma ocenil kot nesprejemljivo. Predsednik francoske vlade Laniel je nato Juina odstavil. Iz tega dogodka je pač razvideti, da je francoska generaliteta nenaklonjena Evropski obrambni zvezi, in da je to svetovni javnosti razkril šele Juinov govor. Prišel je nepričakovano, toda osvetlil tudi ozadje, zakaj si francoska vlada ne upa parlamentu predložiti ratifikacije omenjene pogodbe, zakaj jo je odložila na čas po ženevski konferenci, kjer bodo velesile govorile o Indokini.

Franciozi v Indokini v najtežjem položaju

Kar smo menili že v prejšnjih „političnih tednih“ — da bodo komunistični uporniki v Indokini skušali še pred ženevsko konferenco doseči čim večje vojaške uspehe — se je zgodilo. Ko to pišemo, pravijo poročila, da je hrabra posadka oporišča Dien Bien Fu v obupnem položaju. Sestavljajo jo v glavnem nemški tujski legionarji in Marokanci. Komunistične čete so v veliki premoči in oblegancem niti po „zračnem mostu“ ni mogoče več pošiljati vojakov in orožja. To je suho dejstvo iz poročila, iz katerega pa se vendarle vsiljuje vprašanje, kako je mogoče, da do sedaj Amerikanci s svojimi najmodernejšimi orožji še niso posigli odločilno v borbo? Vse sila čudno „di-

ši“ po zakulisju. Iz Juinovega nastopa bi mogli sklepati, da so tokrat Francozi med dvema stoloma. Rusi so se v Indokini masevali za odločno proti-sovjetsko stališče francoskega zunanjega ministra Bidault-ja v Berlinu in Amerikanci niso kdovekaj dobro plačali Bidault-jeve usluge.

Trenutno so Sovjeti nekako nadigrali Zapad v odprti šahovski partiji. Zadnje poteze so dobro izvedli. Na vrsti je Zapad, odgovoril bo in najbrž tako močno, da bo spet ostalo pri starem ravnotežju, brez odločitve in z mirom od danes na jutri, iz tedna v teden . . .

. . . in pri nas v Avstriji

Brezposelnost je vse zimske mesece kot mora ležala nad državnim gospodarstvom in hudo razburjala politične duhove. Po raznih listih smo brali velike napise „300 tisoč brezposelnih — avstrijski čudež“ in podobno. Vsekakor pa je bilo pričakovati, da bo urejeno gospodarstvo takoj, ko bodo spomladi nastopile primerne vremenske prilike, pričelo zaposljevati delavce in jim nuditi kruha.

Prve številke, ki so jih listi te dni objavili za mesec marec tudi izpričujejo močan padec števila brezposelnih. Tekom meseca marca je padlo število brezposelnih za 64 tisoč. To število je najmočnejše zadelo delavce, ki so zaposleni v stavbarstvu. Prav gotovo pa bo število brezposelnih tekom aprila še močno padlo in predvsem z dnem, ko bodo pogajanja glede povišanja plač končana. Kakor smo poročali je sindikat stavbarskih delavcev stavil zahteve po poviša-

Izredna demonstracija na Dunaju

V razmerju s predvojnimi razmerami se je delavskim krogom posrečilo svoj dohodek dvigniti vsaj na šest do sedemkratno višino predvojnega zaslužka. Cene pa so povprečini narasle na osem do desetkratno višino. Avstrijski akademiki pa so pri svojih dohodkih ostali na približno štirikratni višini predvojnega zaslužka. Da se je s tem življenjska raven teh akademskih krogov bistveno poslabšala, je razumljivo.

Avstrijske visoke šole, predvsem ona na Dunaju, so privabile pred vojno iz vsega sveta slušatelje in študente, ki so se tam izobraževali.

Znanstveno delo univerze pa je draga zadeva in zahteva mnogo denarja, ker pač trajajo dostikrat raziskavanja leta in celo desetletja, predno je viden uspeh ali pa celo tak viden uspeh izostane. Za tako znanstveno delo pa so bile v državnem proračunu predvidene velike vsote denarja. Po drugi svetovni vojni pa tega denarja za znanstveno delo ni bilo. In vrsta znanstvenikov je odšla v inozemstvo in tako pada seve tudi ugled avstrijskih univerz in njihov privla-

nost, ki je seve bila za vso državo velika propaganda.

Razmere na univerzah so postale tako neznosne, da so znanstveniki zaslužili komaj plačo pomoženega delavca na stavbišču. Da bi vso javnost tudi očitno opozorili na katastrofalni položaj na univerzah, je na Dunaju demonstriralo nad 3000 znanstvenikov za povišanje denarnih sredstev za znanstveno delo in za povišano plačo teh znanstvenih delavcev. Gotovo tudi vele mesto Dunaj take demonstracije še ni doživelo. Tam smo pač videli demonstracije delavcev, ki so šle 100.000 in več ljudi po prvi svetovni vojni, znanstveniki pa do sedaj še niso šli na ulico. Dejstvo, da so to napravili, pač jasno izpričuje nujnost pomoči. Finančni minister je obljubil za leto 1955 povišanje denarne pomoči znanstvenemu delu. Za tako povišanje so se zavzele tudi vse 4 stranke avstrijskega parlamenta. Do sedaj pa so ostale to le besede in stranke bodo morale pri sestavljanju proračuna te besede tudi uresničiti, če ne bo Avstrija zgubila znanstvenih delavcev, ki jih ni mogoče čez noč nadomestiti.

Nemški kander obiskuje bodoče zavezniške države

Z vseh strani in z vsemi političnimi sredstvi od parlamenta do atomske bombe pritiskajo na Pariz, kjer leži ključ do končne uresnitve Evropske obrambne pogodbe. Adenauer je bil v Parizu in s svojimi koncesijami v posarskem spornem vprašanju francoskim nasprotnikom Evr. obr. pogodbe vzel mnogo vetra iz jader. Potem je ta občudovanja vredni stani državnik odpotoval v Grčijo in Turčijo. To je bil prvi obisk predstavnika Zapadne Nemčije pri tako daljnih bivših zaveznikih pa tudi žrtvah nemške politike v zadnjih desetletjih. Obisk je imel svoj namen in kot beremo, je uspel. Do obiska je prišlo po sestanku med Dulle som in Adenauerjem po malo uspeli berlinski konferenci in so bili datumi tega obiska verjetno že pred njo za vsak slučaj določeni. Vse po programu in vsem časnikarjem naloga naknadno ugotoviti. V Grčiji so ga navdušeno sprejeli, kar pa gre na račun

Tudi košek družine

V Avstriji vlada še sedaj hitlerjanska postava, da ni mogoče cerkvene poroke brez civilne. Po vsej verjetnosti bo ta predpis ostal v veljavi tudi zanaprej. Cerkveni krogi s škofom dr. Jachymom na čelu se zelo trudijo, da bi dosegli vsaj eno olajšavo. V državi namreč živi okoli 30.000 mož in žena v življenjski skupnosti brez civilne in tudi brez cerkvene poroke. To so bivše vdove, ki dobijo za prvim možem rento in bi to rento takoj izgubile, če bi se v drugič poročile. Ta strah pred zgubo rente sili žene k nelegalnim življenjskim prilikam. Cerkveni krogi hočejo doseči, da bi se vsaj tem ljudem dovolila sklenitev cerkvenega zakona brez predhodnega civilnega zakona. V tem slučaju bi namreč ostala ženam tudi renta,

Milijon šilingov

Kakor smo že poročali, je bivši socialistični deželni svetnik dr. Jobst tožil koroško elektro-društvo KELAG za 960.000 šilingov kot odškodnino za pomoč, katero je nudil kot advokat pri sklepanju pogodb med malimi elektrarnami in koroško elektro družbo-KELAG. Ker pa to vsoto KELAG ni pravočasno izplačala, bo morala plačati še 4½ odstotkov zamudnih obresti. Tako bo torej treba plačati nad milijon šilingov. G. dr. Jobst pa je bil v času, ko je vršil ta posel, finančni referent koroške dežele.

Vsi potrošniki električnega toka pa bodo ta milijon morali plačati.

nju plač. Dokler to vprašanje ni docela urejeno, seve visi tudi vprašanje stavbenih stroškov v zraku in se razni načrti, za katere so predvidene določene vsote, ne morejo izvajati.

Zvezni kancler Raab je v svojem govoru v Scheibsu u naglasil predvsem dejstvo, da so po letu 1948 število delavcev povečali vračajoči se vojni ujetniki in begunci iz Vzhoda. Prvih se je deset tisoč uvrstilo v delovni proces, nad 200.000 beguncev je dobilo avstrijsko državljanstvo in so tako seve tudi obremenili vprašanje polne zaposlitve, nad 200.000 beguncev pa v Avstriji še čaka na podelitev državljanstva. Iz teh vidikov je razumljivo, da položaj zaposlitve ne more odgovarjati času 1945 do 1948, ko praktično ni bilo brezposelnih v državi. Sicer pa je treba poudariti, da je februarja meseca, ko smo v Avstriji imeli 300.000 brezposelnih, Zahodna Nemčija štela 2 milijona nezaposlenih delavcev. Številčno razmerje do celotnega prebivalstva je bilo v Avstriji in Zahodni Nemčiji isto.

Kancler Raab je še posebno naglasil, da bo avto-cesta Salzburg-Dunaj neposredno in posredno zaposlila tekom petih let do 25.000 delavcev. Že iz tega vidika je ta avto-cesta važna, važna pa je tudi iz prometnega pogleda, ki iz leta v leto tako narašča, da ozke in stare ceste tega prometa ne bodo več zmogle.

Za vsako ceno pa je treba držati uravnoteženo gospodarstvo, ki smo ga v Avstriji z velikimi težavami in kljub vojaški zasedbi dosegli.

Avstrijska vlada namerava v Beogradu podvzeti korake za vrnitev premoženja, ki je nekoč pripadalo avstrijskim državljanom in je bilo leta 1945 ali pozneje zaplenjeno. Kakor znano predvideva osnutek državne pogodbe za Avstrijo v členu 45, da vse avstrijsko premoženje zapade v prid Jugoslavije kot nadomestilo za vojno odškodnino s strani Avstrije.

Pogajanja med Jugoslavijo in Avstrijo lanskega leta pa so dala temu vprašanju popolnoma novo lice. Jugoslavija je priznala avstrijskim državljanom, da smejo obdelovati svoja zemljišča na jugoslovanski strani. To stališče, katerega je Jugoslavija zavzela pri pogajanjih v Gleichenbergu na Štajerskem, postavlja celotno vprašanje seve v popolnoma drugo luč, ker načelno priznava avstrijsko lastnino v Jugoslaviji, katere po členu 45 imenovanega osnutka ne bi bilo več.

Kakor poročajo listi, se bodo v doglednem času pričela tudi pogajanja med Madžarsko in Avstrijo glede odškodnine za avstrijsko premoženje, ki je bilo na Madžarskem zaplenjeno.

Avstrijska trgovina je meseca februarja zopet dobro odrezala. Med tem ko je bila trgovina tekom januarja močno pasivna, to se pravi, da smo več uvozili kakor izvozili ali več kupili kakor prodali, se je tekom februarja slika bistveno spremenila. Februarja meseca smo prodali za 174 milijonov šilingov več kakor smo v inozemstvu kupili.

Ves motoriziran promet je danes navezan na bencin. V Avstriji je sicer produkcija bencina zadostna, vendar je vsa produkcija pod rusko kontrolo in ni več bencin avstrijskemu gospodarstvu na razpolago. Sedaj se je posrečilo importirati tuji bencin za nižjo ceno, kakor ga dobivamo iz avstrijskih rafinerij ali čistilnic in tako se je tudi rusko kontrolirano podjetje OROP odločilo, da bo znižalo cene tako, da bo potrošnik plačal za liter bencina ne več 4.19, marveč 3.80. Ker pa OROP proizvaja tudi razna olja za motorna vozila in sicer najboljše kvalitete po nižjih cenah kakor inozemstvo, hoče OROP tudi na ta način prisiliti trgovce z bencinom, da bodo prodajali OROP-bencin, da jim dobavi olje samo, če bodo jemali tudi bencin.

Na Dunaju so mestni nastavljenji volili svoje zastopnike in tam so tri stranke SPOe, OeVP in KPOe nastopile v borbi za glasove. Bistvene spremembe ni. SPOe je dobila nekoliko manj glasov kakor leta 1950 in OeVP nekoliko več.

Avstrijske zvezne železnice se bodo tudi priključile stremljenju, da bodo vsi železniški vozovi do leta 1956 oblazinjeni. Tako nameravajo vse evropske železnice napraviti potovanje z železnico udobneje, ker je pač konkurenca avtobusa in tudi letala za železnico zelo občutna.

Zadnjo nedeljo, dne 4. aprila so po vsej državi praznovali dan gozda. Gozd je v celotnem avstrijskem gospodarstvu jako važen činitelj in tako mu upravičeno posvečajo veliko pažnjo. Gozd je bodočnost avstrijskega gospodarstva.

Kaj pravite

K sosedovim sem prišla po opravih in priča sem bila temule prizoru. Zanima me kaj boste vi k temu rekli, zlasti moški.

Moram reči, da pri sosedovih vlada red in imajo stanovanje vedno snažno in pospravljeno. Ko sem pa tokrat prišla, so pod mizo ležali čevlji, na posteljo so bile vržene hlače, nogavice pa ležale, ena pod mizo, druga pri postelji. Iz sosednje sobe je vpil moški glas: „Prinesi mi vendar hitro svežo srajco! Zakaj mi pa že nisi očistila čevljev? Se gumba mi nisi prišla k hlačam...“ Sestra v kuhinji se je jezila: „Zvečer čistim in umivam doma, on pa prikolovrat, se sleče, vrže kos obleke sem, drugo tja... Kakor nebogljen otrok je, prav vse mu moraš k rokam prinesiti. Pa ko bi bil vsaj vljuden zraven tega, a nikoli ne slišim od njega besedice „prosim“ ali „hvala“. Materi je bilo malo nerodno zaradi mene, pa je hčerko posvarila: „Tiho bodi, on je pač fant; saj veš, da mu moraš postreči!“

Seveda prepričanje se je s temi besedami končal že zaradi mene. Jaz pa sem si mislila pač svoje in pomilovala sosedovo mater, ki napačno vzgaja svoje sinove. Mar naj bo fantu dovoljeno, da sme povsod napraviti nered in ne pospraviti za seboj niti svoje obleke? Mar ni vsak član družine dolžan skrbeti za red, tudi če je fant? Že majhne otroke naj bi učile matere reda, da bi vedno za seboj pospravili, ko se nehajo igrati. Vsak moški pa mora znati tudi ceniti žensko delo. Zato je prav, da za vsako malenkost prosijo svojo mamo ali sestro in se ji potem tudi zahvali.

Na žalost opažam tudi, da je mnogo fantov, ki se sramujejo ženskega dela, kot da je manjvredno, celo tedaj, če mati ali žena zbolijo in ni nobene ženske moči pri hiši. Ali je prav tako? Kaj pa vi fantje in možje pravite na to? Zanima me vaše mnenje, vaš zagovor. Odgovorite!

Prva cvetka

Prvo cvetko sem zagledal,
brž ko je ponehal hlad.
Ljubko mi je šepetala,
da prihaja že pomlad.

Klije cvet in rast poganja,
bilke vstajajo iz tal;
vse se drami in pomlaja –
kdo bi zdaj se smrti bal?

J. S. Baar – Al. Nemec:

ZEMLJA IN LJUDJE

Roman

(63. nadaljevanje)

– Samo da to ne bi nič pomagalo, priletel bi drug papir, še hujsi, pa še globa na vrh. In tako je pisanje pustila na miru. Predala se je povsem drugim mislim. Premišljala je, kako lepo ji je v tej hiši. Odkar sta prišla v to hišo, mož večkrat zavzdihne: „Končno na svojem,“ da ji je včasih že zoprno, kakor da mu je kdaj dala čutiti, da pri Piksu ni gospodaril na svojem. Pa taki so možje. Pajki so, ki pletejo mrežo svojih lastnih misli in nazorov. Vendar ji je Cimbura med vsemi pajki najljubši. Kakor da se je pomladil, se suče in teka ves dan in priganja Martina in Marijano. Nekoliko mu je hudo, da tu na bajti ne more rediti konj, toda zato pa je goveja živina taka, da ji ni enake v vsej Putimi. Med tem premišljevanjem se je usedla na stolček ob štedilniku in računala, kako dolgo je od tega, odkar so pokopali njenega zlatolasega Vasička, koliko časa je poteklo od Janove ženitve in odkar sta se z možem preselila sem na Klaskovo: „Kako hitro leta teko!“ je zavzdihnila. Zdajci pa je na štedilniku zaslišalo kakor v gadjem gnezdu, po sobi so zaplavali kolobarji pare in oster vonj. Kakor da bi jo pičil, je planila Marjanka pokonci in je naglo z golo roko pograbila latvico za uho in jo potegnila prav na zidani rob štedilnika. To imam sedaj, se je karala, ker ne pazim na kuho in z mislimi blodim po preteklosti. Toda pomagati si ni mogla. Komaj je v pekači obrnila dva, tri

Dravski most v Tinjah dograjen

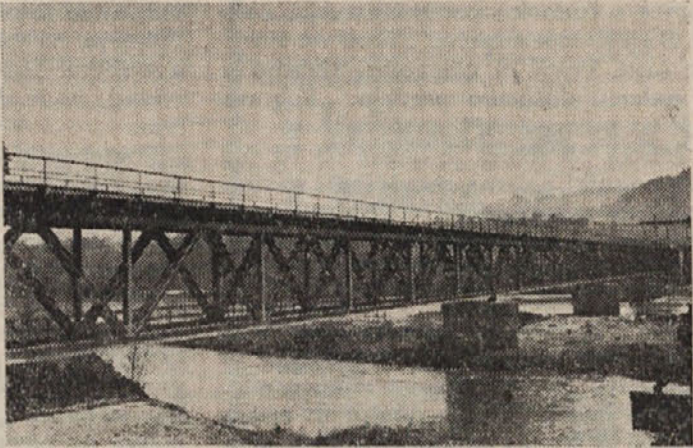
Lep vigradni dopoldan je bil v petek, dne 26. marca, ko smo odpirali novi železniški most čez Dravo v Tinjah. Vlak „modri blisk“ (Der blaue Blitz) je peljal prvi čez novozgrajeni most.

Najprej je prezident železniške direkcije v Beljaku, dvorni svetnik dr. ing. Weiß pozdravil vse navzoče ter izrazil veselje, ki jih navdaja ob tako velikem storjenem delu. Škoda je samo to, da je ta linija sedaj postala stranska proga, medtem ko se je prej odigraval na tej progi večji promet. Z željo, da bi ta proga tudi v bodoče dobila večji pomen, je prezident zaključil svoj govor.

Med drugimi so bili navzoči tudi generalni ravnatelj avstrijskih železnic, minister v

namestnik deželnega glavarja Kraßnig. Vsi imenovani so govorili o poteku in razvoju dela. Poudarjali so predvsem s kakšnimi težavami so se borili inženirji in delavci preden je prišlo do tega, da lahko danes stojimo ob novem mostu. Težave so bile zaradi tega, ker so bila tla zaradi eksplozij bomb zrahljana. General, direktor minister Übeleis se je spomnil v svojem govoru predvsem tistih mož, ki so bili z graditvijo mostu zaposleni že leta 1945. Iz te energije in dobre volje je nastal najprej pomožni most, ki je povezoval celovško kotlino s Podjuno v vseh povojnih letih do danes, ko je to nalogo prevzel novi most.

Ob koncu govorov je prerezal generalni ravnatelj trak in „modri blisk“ je peljal

Mostovi vežejo pokrajine, mostovi vežejo narode in tako želimo, da bi tudi ta most čez Dravo vezal in povezoval.

pokoju Übeleis, zastopniki cerkve, namestnika deželnega glavarja Kraßnig in Ferlitsch, jugoslovanski in italijanski konzul, zastopniki javnega življenja, inženirji, celovski župan Graf, državni in deželni odborniki ter varnostni organi.

V naslednjem so še govorili: ravnatelj avstrijskih železnic Liebsch, šef tvrdke Hitz & Co., zastopnik tvrdke Waagner-Biro, zastopnik železniškega personalnega odbora in

Rekla je, da že razlega se iz gajev pesem ptic; iz goščave se oglašajo zvite kukavice klic.

Glej, čebelice gostijo se pri čašah sredi trat, s cvetnim prahom obložene, ki ga zbirajo za sat.

Pojdi tudi ti na delo, me poziva prvi cvet. Sonce polje je ogrelo, naj še v srcu staja led.

Limbarski

kot prvi, počasi v spremstvu lepih melodij železniške kapele, čez novi 240 metrov dolgi dravski most. Tako je bil most predan splošnemu železniškemu prometu. Vmes so pa zapeli še šolski otroci iz Mohlič pod vodstvom svojega učitelja Thalerja lepo pesem.

K temu še nekaj splošnega, kar bo bralce gotovo zanimalo. Stari dravski most, kateri je bil ob koncu druge svetovne vojne porušen, je bil zgrajen leta 1863, ko je bila napeljana prva koroška železniška proga med Celovcem in Mariborom. Leta 1891 so ga ojačali. Preživel je sicer prvo svetovno vojno, a je bil že med koroškim osvobodilnim bojem poškodovan, ob koncu druge svetovne vojne pa sploh uničen. Zaradi povezave Celovca s Podjuno, je bila nujno potrebna zgradba pomožnega mostu, ki je bil odprt meseca decembra 1945.

Z novim mostom pa zaradi tega tako dolgo niso pričeli, ker je bilo treba že samo v okviru beljaške železniške direkcije zgraditi 70 novih mostov. Z delom novega mostu so pričeli meseca marca leta 1951. Pri vrtanju v zemljo so našli tudi na slepe bom-

be, kar je delo otežilo in povzročilo razne nevarnosti. Vnemi in pripravljenosti delavcev se je zahvaliti, da kljub zaprekam delo ni stalo. Dravski most, kakršnega vidimo danes, je stal 10 milijonov šilingov.

Celovec prenavljajo

Novi trg je bistveno spremenjen in prilagoden prometnim potrebam. Sedaj namestajo prenoviti tudi trg Sv. Duha. Tam je prometno središče cestne železnice. Staro cestno železnico na Križno goro so že pred leti nadomestili z obusom, ki veže Križno goro in št. Peter na vzhodni strani mesta.

Ker je beljaška cesta tako preobremenjena z avtomobilskim prometom, saj štejejo tam vsak dan od 8000 do 9000 avtomobilov, v sezoni celo do 11.000, je seve cestna železnica velika prometna ovira. Tako bodo tudi cestno železnico, ki veže mesto z jezerom, nadomestili z velebusi, ki bodo v stanu prevažati do 85 oseb v enem vozu. V polletnih mesecih bi uvedli z velebusi vožnje v presledku vsakih 4 ali pet minut in to bi tudi za največji naval zadostovalo. V tej zvezi bodo v jeseni pričeli s prenovitvijo zunanosti trga Sv. Duha.

V Celovcu bi tako ostala le še ena cestna železnica in sicer zveza med kolodvorom in pokopališčem Annabichl, in sicer bi bila to direktna zveza.

LJUBLJANA – lepo in zdravo mesto

Ljubljana je bila že od nekdaj znana kot lepo, čisto in zdravo mesto in je zato po pravici dobila priimek: „Bela Ljubljana“. V njej pride povprečno izmed vseh mest v Jugoslaviji na prebivalca največ zelene površine: 486 kvad. m. Za Ljubljano pride Zagreb s 233 kvad. m. in Sarajevo s 131 kvad. m. Dáleč za temi mesti so Beograd 30 kvad. m. na prebivalca, Skoplje 25 kvad. m. in Titograd s 4 kvad. m. V Ljubljani umre za jetiko razmeroma zelo malo ljudi: od 100 umrlih ljudi je umrlo za jetiko (tuberkulozo) samo 5,4 odst., medtem ko je bil v Zagrebu ta odstotek 11,9, v Titogradu 12,7, v Skoplju 13,1, v Sarajevu 14,5 in v Beogradu 15,8 odst.

TISKOVNI ODDELEK KOROŠKEGA SEJMA SPOROČA:

Del, na dunajskem sejmu prikazane razstave za posebnost parkiranja, bo prikazan tudi na koroškem sejmu od 5. do 15. avgusta 1954.

Na posebno zanimiv in raznovrsten način bo za zgled razstavljen tisti material za parkiranje, ki ga izdelujejo iz surovega lesa.

To posebno razstavo bo priredila Evropska razstavna služba, ki nam bo na interesanten način pokazala sodobne načine parkiranja.

odlagajo kopače, motike in lopate, kako Martin odhaja v hlev, Marijana pa z jasnim glasom kliče na dvorišču „puta, puta, put put put“, le gospodar je sezul cokle in stopa v nogavicah v sobo.

„Bog ti daj zdravje, mož, da ste le prišli,“ ga je žena pozdravila vsa zardela.

„Bog daj! Ali se je kaj zgodilo? Peč se ti menda kadi, moral jo bom omesti.“

„Ne, ne bo treba, ne kadi se, ampak mlince pečem, pa so mi zgoreli – in to zaradi tega pisanja, ki na mizi nate čaka.“

Cimbura se je ozrl na mizo in vprašal: „Kdo ga je prinesel in kdo ga je poslal?“

„Hamakov Vojtek je z njim priletel sem, preden sem ga utegnila povprašati, kdo to pošilja, je fant oddrvel kakor veter, da mu niti za pot nisem mogla nič dati.“

„Tak ga torej župan pošilja. Poglejmo, kaj je v njem,“ je segel za listom. Za hip je gledal vanj, potem pa rekel ženi: „To je hudo pismo. Popolnoma sem pozabil na to, toda gospodje niso pozabili. Poslali so poziv za našega Martina, med nabornike so ga uvrstili. Prav gotovo bo potrjen.“

„Kaj praviš? Misliš, da bo šele čez leto nabornik.“

„Pravim, kar stoji tu črno na belem,“ je dejal in brez besede odšel ven.

In spet je prišla pomlad v Putimo. Ljudje in drevesa se dajo na pomlad striči in očediti, razloček je le ta, da ljudje hodijo k brivcu, k drevju pa pridejo „brivci“ sami in mu režejo ter lomijo suhe veje in obrežejo krošnjo. Pomlad je tu! Pomlad čuti ljudje, živali in drevesa. Ljudje si kupujejo nove obleke, živali se mišijo in drevesa so si oskrbela novo, zeleno, s cvetjem

pretkano obleko.

V ta veseli pomladanski čas pa vojaška gospoda vrže tako žalostno reč, kakor je vojaški nabor. V Vodnanjih, Mirovcih, Breznici, v Blatnem, Strakoninah, Volyni, Horzdovičih, Sušici, celo v Hartmaničih, Kyšperskih gorah, Planici, v Klatovu, Nyrsku in predvsem v Pisku nabirajo fante za 11. polk. Z ogrskimi čevlji na nogah in z nesrečnim pozivom za klobukom je odšel letos tudi Cimburov Martin zgodaj z godci na nabor. Mati ni mogla strpeti, da k poldnevni ne bi skočila v Pisek.

„Tu imaš klobuk,“ ji je zaklical župan Hamak takoj na oglu. „Martin si je kupil novo modro kapo z rožico,“ ter ji izročil črn klobuk.

Ženska oblačila za pomlad najceneje pri
Celovec, Alter Pl. 4

Modenfee

„Ali so ga potrdili?“ je zahlipala mati in kolena so ji od strahu klecnila.

„Mar si mislila, da ga zavrnejo?“

„Kje pa je? Kje je?“ je vprašala nestrpno.

„Kje naj bo? V vojašnici je, zvečer ga pripeljem domov.“

In pripeljali so ga, res. Z jokom ga je sprejela mati, z nasmehom oče. „To mora biti, čemu se potem žalostiti. Tri leta bodo minila kakor trije dnevi. Spoznal boš svet in ljudi, navadil se boš reda, naučil se boš ubogati in ukazovati.“

„Če se boš spridil, mi ne hodi domov in ne prištevaj se več k nam,“ se je potem Cimbura ob svetem Venceslavu poslavljala od sina na trgu pred piškimi vojašnicami.

CELOVEC

Vsako nedeljo in praznik je v stari bogoslovni cerkvi v Priesterhausgasse nedeljska služba božja ob pol 9. uri.

SREČA K SREČI!

pravi že stari pregovor. Glavni dobitki serije „Glückstelle Mihalovits an der Hohen Brücke“, Wien, Wipplingerstr. 21 so tudi v smislu pregovora. Ne čakajte, da vas bo sosed prehitel, ampak naročite takoj, še danes srečke. Morda je prav vam namenjen glavni dobitok. Upoštevajte priloženi prospekt!

ZA MATERINSKI DAN:

Krščanska kulturna zveza je pravkar razmnožila 2 igrice za materinsko proslavo:

„Sirota Jerica“, pravljica v 4. slikah po narodni pesmi z notami za pevske točke ali za rajanje. Izvod z notami 5.— šil.

„Mati in gruda“, igrice v 4. dejanjih s petjem in rajanjem, ki jo je sestavila gđ. Milka Hartman. Izvod 3.— šil.

Razmnožena je tudi Finžganjeva igra „Veriga“. Izvod 10.— šil.

Za Marijine proslave sta razmnoženi 2 skupinski, zborni deklamaciji: „Mladina Mariji“ in „Tri Marijine slike“, oboje 50 gr.

Kar bo še razmnoženega gradiva za materinske in Marijine proslave, bomo sproti objavili:

Kdor naroči, naj pove, koliko izvodov naj pošljemo.

GORENČE

V torek, dne 9. marca t. l. je umrla na Ledu pri Svetem gđ. Gutsche Marija. Pokojnica je dosegla visoko starost skoro 77 let. Doma je bila pri Sv. Lovrencu v labodbojski dolini. Ob udeležbi sorodnikov, faranov in znancev je bila v petek, dne 12. marca pokopana na pokopališču v Sv. Radegundi. — Bog ji daj večni pokoj, vsem sorodnikom pa izrekamo globoko sožalje.

V dneh od 18. do 21. marca smo imeli v naši fari duhovno obnovo. Ta duhovna obnova je bila za posamezne stanove. V lepih vzpodbudnih stanovskih govorih nas je govoril, preč. g. župnik Župan iz Zvabeke, ogrel za novo versko življenje. Marija, srednica vseh milosti, naj nam izprosi milost stanovitnosti. Skoda je le to, da je bila udeležba pri zakramentih tako pičila. Gospodu voditelju se za veliki trud prisrčno zahvaljujemo.

PLIBERK

V St. Jurju pri Pliberku se je smrtno ponesrečil železniški upokojenec Adolf Müller. Pripravljaj je krmo na skednju in tako nesrečno padel, da si je polomil rebra in dobil tudi smrtne notranje poškodbe.

OBIRSKO

Redko se oglašamo, pa vendar tako radi prebiramo domače novice. Ne vemo, kdo je temu kriv. Ali se je naš dopisnik zgubil ali pa nas je zapustil. Tako sem se opogumil jaz, da napišem, kar smo zamudili. Morda nam pa le ne boste tako hudo zamerili, da šele danes poročamo nekaj novic o preteklem letu.

Zadnji božič smo doživeli prav slovesen dan za našo farno cerkev. Na koru je pel mešani pevski zbor, pod spretnim vodstvom pevovodja preč. g. Holmarja. Zbor je spremljal sveto daritev z masnimi in božičnimi pesmimi, ki so prav slovesno donele v božjem hramu. Še bolj ganljivo je bilo, ko je vmes igrala godba s 5 člani. Vse je nestrno čakalo na petje in godbo. Ko so zapeli pesem: „Glej zvezdice božje“, je postalo marsikako oko rošno, saj je donela tako ubrano in lepo. Tudi naslednje pesmi so izvrstno peli. Vsem nam je prehitro minula služba božja in marsikateri je potem rekel, da ni mogel žebrati, ker je samo poslušal. Težko se je odločiti, koga bi bolj pohvalili. Vsi so dobro napravili. Toda, če upoštevamo razmerno kratko učno dobo, je godba napravila na nas jako dober vtis. Ja, kdo bi si mogel misliti, da bi Obirčani znali kaj takega napraviti. Za nas Obirčane je to še tem bolj novo, ker pravijo da smo Obirčani sedem let zadaj za soncem. In res, če pogledamo nazaj v preteklost, bi tega verjeti ne mogli. Zato, mladina, kar z dobro voljo naprej in uspeh ne bo izostal!

Z vami bodo imeli veselje starejši pevci in vsa fara. Vsa čast našemu preč. g. Holmarju, ki je pevce v tako kratkem času tako dobro naučil, saj to ni povsem lahka reč.

S ponosom pa gledamo tudi na vas, še tako mlade pevce in pevke, kakor tudi godce, ker se s tako vnamo učite. Saj poje Bogu v čast. Če bo šlo tako naprej, bo naša prelepa Obirska enkrat zaslovela kot fara pevcev. Težko že čakamo, vašega nastopa v radiu za veliko noč.

Pri nas na Koroškem

S sedanjim dušnim pastirjem se je v naši fari še bolj razgibalo versko in kulturno življenje. Sicer nimamo nobenega organista, pa so g. župnik, hvala Bogu, tudi „muzikontar“! Lahko rečemo, da takega gospoda še nismo imeli. Pri njih ne sme biti razlike po stanu ali premoženju, enaki smo vsi bratje in sestre. Četudi bi se naš sedanji dušni pastir ločil od nas, v naših srcih in mislih bodo ostali med nami. Pozno v noč sedijo pri mizi in prepisujejo note za zbor, iščejo lepe, privlačne pesmi in potem vadijo pevce s čudovito potrpežljivostjo. Zato tudi žanjejo lepe uspehe. Nikoli ne iščejo svoje časti. Veseli in zadovoljni kličejo iz srca našemu dušnemu pastirju: „Bog vas živi še na mnoga leta!“

V četrtek 25. marca je umrla ob 10. uri zvečer po težki bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, v 74. letu starosti Jera Pavlič, pd. Plaznikova mama. Težka izguba je za Plaznikovo hišo. Od mladih nog do visoke starosti je delala in garala. Ona je bila do zadnjega najboljša roka pri hiši. Vse skrbi za gospodinjstvo in gospodarstvo je do zadnjega sama nosila. Še lansko leto je hodila v mlin in nosila vreče, kar so ji moči dopuščale. Bila je prva in zadnja pri delu, še tik pred smrtno boleznijo je neutrudno pomagala v hiši. Mož rajne je umrl pred 7 leti, dva sinova sta izgubila svoje življenje v zadnji vojni. Eden je zgorel doma v Plaznikovi žagi. Dva pa živita. Pred 50 leti se je rajna kot mlada gospodinja omožila na Plaznikovo posestvo,

SIVALNI STROJI,
kotli, mlini, drobilniki, posnemalniki, štedilniki, radio-aparati najceneje in pod ugodnimi pogoji v zalogi strojev

Johan Lomšek
ŠT. LIPS, Post EBERNDORF
Zastopnik za Rož. Matevž MIKLAČIČ, GORINCICE pri Št. Jakobu v Rožu

kjer sta z možem s trdim delom obdelovala posestvo in vzredila šestero otrok. Ni čuda, da je tako izčrpano in izdelano telo postalo sključeno. Pokojna mama naj počiva v miru!

Tičiju in Matildi pri Obojniku je bilo zelo dolgočas. Zato sta vedno zopet prosila, da bi dobila še enega otroka. Njuna želja se je izpolnila, krstili so malo za Jerico. Bora sta bila Jamnikov Flori in Karničar Anči.

Posebno veselje je zavladalo pri Artaču, ko so dobili močnega dečka Jožefa. Rojen je bil meseca marca. Upamo, da bo zdrav in močan.

Kakor slišimo, so mnogi med nami tudi taki „svetohlinci“, ki gredo ob nedeljah namesto v cerkev v gostilno in tam opravljajo „pobožnost“ v svoji zmedeni glavi z nekam čudnim govorjenjem. Tudi opažamo žalostno dejstvo, kako drvi naša mladina samo za denarjem in uživanjem. Svoje veselje išče v gostilnah, kjer ob pijančevanju ubija v sebi vsak višji ideal in čut. „Kaj takega pa še nisem doživel,“ mi je rekel nekdo 9. marca t. l. „Kaj pa je bilo?“ „Ta dan je bil v sosednji fari pogreb dobre krščanske matere. In kaj sem videl nazaj gredeč ob cestnem jarku? Par deklet, ki so bila tudi na pogrebu, so bila tako pijana, da so ena drugo postavljala na noge, vsa povaljana od cestnega blata.“

Taki slučajni se pri nas ponavljajo. Le kaj mislijo taka dekleta. Menda se jim to že lepo in moderno zdi. Kdor ni z njimi istega mnenja, ga celo zaničujejo. Le kaj smemo pričakovati od take mladine? —

Do ženitve pri nas letošnji pust nismo imeli pravega veselja, zato je pust ostal vdovec. Nekaj kandidatov imamo, ki so že zreli za ženitev. Upamo, da se bodo opogumili po veliki noči.

ŠKOCIJAN

Mrzla zima je za nami. Toplo vigradno sonce nas je že ogrelo, privabilo na polja, omehčalo otrplo roko, da se spet lahko malo oglašimo.

V pustnem času je bilo pri nas precej „holadnja holadra“. Na vsakem voglu so vabili plakati vseh vrst in formatov. Pošte smo se lahko naskakali, pa če bi še kje

kake mehe vlekli za ušesa, bi tudi še šli. Poroki sta bili samo dve pa še tisti bolj tihi. Na pustni torek pa sta bili dve veseli „ojsceti“. Nevesti sta bili dve „zauber“ pustinji, ženina pa sta bila dva luštna pusta. Prva poroka je bila menda nekje pod smreko. Sprevod je bil pa sila imeniten in je šel po vasi na Selo k Seničniku, kjer je bil ženitveni rumpumpum. Moralo je biti sila lušno, saj so matere dva dni po slavnosti iskale svoje „pridne“ pobe, ki jih je pust malo preveč pobral. V Peračiji je bil drugi par, ki se je peljal k poroki v Šmarkež k Polcerju, na veselo ojset pa v St. Lovrenc k Štefelnu. Tako so se vsaj pustinje in pusti zvezali, če že drugi nočejo v zakonski jarem.

Pogrebni ni bilo veliko. Omenimo samo dva. Živovo teto iz Vinar je spremljalo k večnemu počitku veliko ljudi. Prav tako v Šmarkežu Mežnarjevega očeta.

Fama mladina nam je zaigrala dve igri. „Genovefo“ so prvič igrali v hudem mrazu in nismo mogli iti vsi gledat od naših preljubljenih peči. Zato so jo ponovili na 28. 3. vsem v zadovoljnost. Na pustno nedeljo smo se pa smejali „Ubogim samcem“ in še potem na pustni torek. Pri obeh igrah so igralci dobro rešili svoje vloge. Kolikor smo se najokali pri „Genovefi“, toliko smo se pri „Ubogih samcih“ nasmejali.

Burkaste volitve so tudi za nami. Sami ste že brali po raznih „cajtengah“ kako smo mi imenitni. Tako smo že slavni postali zaradi volitev. Velika večina občanov je kar zadovoljna z g. Serajnikom, z dosedanjim županom. Sami vidimo koliko se je v teh letih, ko on načeljuje občini, že naredilo v občini. Stranske ceste so vse popravljene, na občini sta dva traktorja vedno v pogonu za občinska dela in za pomoč občanom. Gradi se vodovod, ki ga krvavo rabimo, kot letoviški kraj. G. Serajnik ima dober nastop in besedo za vsakega, tudi za nas, ki smo malo bolj na stran potisnjeni in manj vredni. „Heimatlista“ si želi sicer kakega takega, ki ima bolj „rjav“ pamet.

Levica pa spet vleče na svojo stran in se zdi, da ji bo uspelo dobiti svojega župana. Naj bo že kakorkoli. Pravica naj bi veljala in se upoštevala za vse, saj vsi plačujemo davke, pa bo vsak občan zadovoljen.

Precej tudi zidamo na vseh koncih in krajih. Povsod, se dvigajo nove vile in vilice, hoteli in hotelčki vseh oblik in velikosti, samo da bodo mogli kam pod streho naši preljubljeni letoviščarji.

POKRČE

Marija Klinken je obiskala svoje starše v Poberčah pri Pokrčah. Ko se je ponoči vračala, je zgrešila pot in tako zašla v vodovod tamošnje elektrarne, kjer je utonila.

GORICE PRI BOROVLJAH

Na državni cesti je avtomobilist povozil otroka, ki se je igral na cesti. Otrok je bil težko ranjen, voznik pa je pobeignil. Podobne nesreče se v poletnih mesecih vedno zopet ponavljajo. Zaradi tega je nujno treba paziti, da otroci po nepotrebnem ne letajo po cesti in da se predvsem na cesti ne igrajo.

ROŽEK

V četrtek minulega tedna se je pripetila strašna nesreča, ko je z motornim kolesom Jožef Kulnik iz Šmartna pri Rožeku zadel v vdovo Ano Turnitscher. Žena je tako nesrečno padla, da si je razbila lobanjo in bila na mestu mrtva. Kolesarja Kulnika pa so s pretresom možganov prepeljali v beljaško bolnico.

KRČANJE

Mirno in zaspano dremije naša vas na južnem pobočju Svinjske planine. Hišice malih in poslopja srednje velikih kmetov se skrivajo po rebnih in grapah tega kraja. Pase jih sv. Martin iz tarne cerkve in le malokaj uide njegovim budnim očem. Včasih pa le malo zadremlje, nekaj takega se mu je moralo tudi pripetiti tistega pomladanskega dne leta 1946, ko jo je primahal gor po Brdi z malho na hrbtu, zavijajoč pobožno oči, v mahdrevih hlačah, možicelj srednje velikosti, in se je meni nič tebi nič udinjal pri Kočmarju za „ta malega“ hlapca.

Tiho in podložno je začel takoj drugo jutro sekati za hlevom hojevo steljo in nihče bi ne vedel, da je ta možak Kranjec, ako bi ne bil pri južini odprl svoja usta. Tako

je v nedeljo po maši koj završalo med dekleti: „Kočmar ima Kranjca!“ Pa niso prišla na svoj račun, kajti Kranjca prve tri nedelje sploh ni bilo na pregled, videl si le tam za hlevom Kočmarjeve kmetije za ogromnim kupom stelje migati črnolaso bučo, ki je spadala k ogromni šapi, v kateri se je sukala sekira. Mirno in pridno je delal, malo govoril, tem bolj budno pa je opazoval svojo okolico. Posebno kritično je motril njegov temni pogled že prvi dan cikle dekle Micke, pri malici je skremžil že tretji dan svoj obraz ob pogledu na kup domačega sira, svetohlinsko pa se je obrnil v stran, ko je zagledal Kočmarjevega sina Franca v kratkih hlačah. „Koroška nečistost“, mu je ušlo izza stisnjenih ustnic. S tem je bil boj med njim in Korošci napovedan.

Že po nekaj mesecih je bil Janez vsled svoje marljivosti svečano povišan v „volar-“

VRTNO POHIŠTVO
v vseh izdelavah ter cenah
THONET
Celovec, Obstplatz 2 Velika izbira

ja“. To bi vi videli, kako je ponosno vzbočil svoja prsa in stopal kakor petelin pred Hirsom in Bavkom po njivi. Kako taka čast zaslepi celo ponižno kranjsko bučo, zgovorno slika sledeč dogodek. Nekega jutra prikoraca Kočmarjev volar po poti na polje, takrat že sam v „Koroški nečistosti“ — v kratkih hlačah in v velikanskih coklah. Pa ga pobaram: „No, Janez, kam pa ti tako zgodaj?“ Pogleda me precej od zgoraj in se moško odreže: „Orat!“ „No, kje pa imaš vole?“ Ozre se hitro nazaj, osupne in že mu uide: „Hudirja, doma sem jih pozabil!“

Tudi drugače je pokazal kranjski Janez polagoma svoj pravi značaj. V začetku svojega bivanja na Krčanjah kar ni mogel videti in še manj piti mošta — pristen domač pridelek, posebna specialiteta Kočmarjeve kleti. Ko pa se je polagoma privadil coklam, siru in kratkim hlačam, ga kar ni bilo za spravit od tiste trebušate grče, ki je stala in še stoji noč in dan pri Kočmarju na mizi. Ker mu je pa bil pri pitju njegov dolgi nos v napotje, je kar meni nič tebi nič napravil 2 centimetra nad cevko luknjo, katero je potem zamašil „ob objemu“ s svojim rdečkastim rilčkom.

No, časi se spreminjajo. Verjetno se mu še zdaj tam za veliko lužo cedijo sline po tej Krčanski dobroti, katere se je v začetku tako hinavsko branil. Pač velja ona stara Koroška: „Kranjce pokaže šele po petih letih svoje zobe!“ Toda naš Janez jih je začel kazati že takoj, ko je postal volar, pa ne volom, ampak krčanskim dekletom, kadar se jim je skušal prikupljivo režati. Kljub vsem svojim „moškim vabam“ pa ni nikjer posebnost uspel, edinole pri sosedovi Trezi so mu bila vrata vsak čas odprta. Strogi gospodar Peter je kmalu opazil potlačen plot med svojim in sosedovim vrtom in je takoj osumil Kranjca. Ta pa se je izgovarjal na sosedov harmonij, katerega baje hodi vsak večer tlačit. Ni čuda, da ga menda sedaj, kot je bilo slišati, niti veliki plot med Ameriko in Kanado ne drži več. Ob koncu bi še omenil malo dogodivščino, pri kateri je kranjskemu Janezu spet enkrat ušel temperament. Gospodar mu je dovolil poleti enkrat, kot nagrado za vestno in pridno službovanje, udeležbo pri romanju na St. Krištofovo goro, kamor hodijo vsako leto dan po sv. Rešnjem Telesu naši pobožni verniki za kruh prosit. No, našemu Janezu ga ni bilo treba prosit, ker mu ga je skrbni gospodar že doma nabasal v romarsko malho, pa še nekaj mesa in suhih klobas povrh. Nazadnje mu je izročil še steklenico s kisom in oljem, da lahko medpotoma napravi solato, ako jo kje iztakne. Po želinjskih poljih tja proti St. Lipšu je pripekalo neusmiljeno junijsko sonce, da so se Janezu še tisti lasje, kar jih je tedaj še imel, lepili na tilnik. Grča je ostala doma. „Pokore je dovolj,“ si misli naš romar! In že je nastavljal kis z oljem na izsušena usta, parkrat je mlasnil z jezikom in zagnal prazno steklenico v bližnjo koruzo. V St. Lipšu pa je zvečer žvečil suho solato, pač za pokoro, katere mu je le še precej manjkalo!

Leta 1949, ko so se različni njegovi grehi že nakopili do neba, je sklenil kot „mož poštenjak“ zapustiti tla, ki so mu že postala prevroča. Pocedil jo je v Ameriko, si pač misleč, da se tja „preko luže“ ne bo zlahka zvedelo o tistih debelih, ki jih je šival na Koroškem. Ker pa vlačil nas poštene Korošce in Korošice venomer po „cajtengah“, čutimo svojo patriotsko dolžnost, da tudi mi povemo nekaj resnic, kar smo z današnjim članom storili.

Velika noč v kuhinji

Velika noč je pred durmi. Gospodinje imate vse polne roke dela že zdaj, saj hočete vse večje pospravljanje že pred velikim tednom opraviti, da vam ostanejo za veliki teden, poleg pospravljanja v malem, samo še manjše priprave za čim lepše praznovanje praznikov, in peka. Pri peki pa so najvažnejši kolači in potice. O teh se hočemo danes pomeniti.

Dobre potice so ponos gospodinje in veselje cele družine. Vendar ni tako enostavno narediti dobre potice. Pa se pritožuje ta ali ona: „Toliko dobrega sem dala notri, pa je bilo vse skupaj trdo in pusto. Sosedova ni porabila niti polovice toliko masla in sladkorja, pa je imela take potice, da jih je bilo veselje gledati, kaj šele jesti. Vidite, ni vse, če se da dosti dobrot v potice, paziti je treba tudi na pravo razmerje.

Če damo v testo več masla in sladkorja, težje vzhaja in zahteva temu primerno več kvasu. S sladkorjem je pri testu sploh dobro varčevati, ker sladko testo prej zarumeni in nas morda celo zapelje, da potico prekmalu vzamemo iz pečice. Če je bila pa dovolj dolgo v pečici, je na površini zažgana. Jajca testo zelo zrahlajo, posebno rumenja-

ki, beljaki pa sušijo, če se potice kmalu ne porabijo. Upoštevati moramo tudi, da je za orehovo potico potrebno manj masno testo kot za rozinovo potico, ker orehi že sami na sebi vsebujejo maslo in bi bila potem potica pretežka. Če rabimo za obe potici isto testo, pa pripravimo za rozinovo bolj izdaten nadev.

Potice naj bodo dobro vzhajane preden jih damo v pečico, ki naj bo samo srednje močno segreta. Paziti je treba, da je toplota enakomerna, če prezgodaj popusti, se potica sesede in nastanejo tiste luknje, ki nam povzročajo toliko slabe volje. Če je pečica pa prešlaba, se potica preveč dvigne in se potem tudi sesede. Torej vsa umetnost je v tem, da je pečica ravno prav segreta. Izvežbana gospodinja bo kar z roko poskusila, če je prava vročina v pečici; neizkušena pa si bo pomagala s koščkom papirja. Če je papir, ki ga damo v pečico čez dve minuti svetlo rjav, je pečica ravno prav vroča za potice.

Testo za potice

Presev v skledo približno 1 kg lepe bele moke in jo za pol ure postavi na toplo. Medtem pripravi kvašenje iz 5 dkg kvasu,

činskem volilnem zakonu pripade! Slovenec, ki so volili g. Janeza Woschitz-a, pd. Rokovnika na Rutah.

V koliko bodo socialistični radiški volilci ta korak svojih mandatarjev odobraval, je seve drugo vprašanje, in bo pokazala tudi bodočnost.

Ustno izročilo, ki se na Radišah zelo močno utrjuje, da je ta „Eintopf“ skuhala rjava kuhinja, pa pravi, da so socialisti dodali le rdečo papriko.

Nikakor pa ne moremo tega zameriti, ker se je zgodilo pač 1. aprila, le žal, da bodo trajale posledice tega koraka cela štiri leta.

RADIŠE, dne 1. aprila 1954

Po hudi bikoborbi pred 14. marcem se je vihar podelil in tisti, ki so si bili v laseh, so se v prijateljskem objemu vsedli k mizi in rekli prostovoljno in dobropremišljeni „ja“. Na dan občinskih volitev, dne 14. marca so dobili Slovenci največje število glasov in 4 mandate, socialisti dva mandata, OeVP tri mandate in VDU en mandat. Kljub temu, da so dobili socialisti od svoje celovške centrale navodila, da naj se pri volitvi župana vzdržijo glasovanja, so glasovali za OeVP-kandidata Johanna Walter, pd. Matic na Lipici. Podžupan pa je po ob-

Potrebna kritika

Zaman sem iskal v zadnji številki „Našega tednika“ tako potrebno kritiko radiške oddaje od sobote, dne 27. marca, zvečer. Ker se je pri nas na naši vasi o tej oddaji precej govorilo, mislim, da so se o njej menili tudi drugje, in jo prav tako obsojali kot pri nas.

Pričakujoč pol ure duševnega užitka za delopust, sem tedaj vključil radio in se kar vzradostil ob nekaj lepega napovedujoči napovedi: „Po hribih in dolinah naša pesem se glasi“. Nato sem res z užitkom poslušal ubrano godbo iz št. Primoža; z dokaj manjšim užitkom pa petje mešanega zbora „Prosvetnega društva“ iz Hodiš, s katerim bi, mislim, lahko uspešno tekmoval katerikoli podeželski cerkveni zbor, ki se pa še ne smatra sposobnega za nastop v radiu.

Sicer pa je bilo jako malo petja, kljub vabljeni napovedi. Tem več časa pa je iz-

polnila govornjena beseda, pa kakšna! Ne morem si misliti, da Hodišani med seboj tako grdo, tako nespodobno, tako umazano govoré, kot je govoril eden izmed njih pred mikrofonom. Bilo me je pri poslušanju sram pred družino. In njega? Govori se, da je ta gospod Folti Pavlič menda celo organist in cerkovnik. Tem lepše! Pa je to kar verjetno, ker je obiral same mežnarje in župnike, pri tem pa še pokazal, da pietete (spoštovanja) ne pozna, saj gotovo ve, da je od njega tako grdo osmešeni Modričev Parti šele pred nedavnim umrl.

Le to bi še rad vedel, v čigavem imenu ta hodiška „Zvezda“ goji svojo „prosveto“: ali v imenu krščanske kulturne organizacije, kar se mi zdi neverjetno, ali pa v imenu Prosvetne zveze. Radio Celovec pa prosim v imenu mnogih, resnične kulture željnih slovenskih ljudi, da nam nudi vsaj prebavljivo hrano za duha in srce.

Abbé Pierre - zavetnik ubogih

Čudni cunjarji — sin milijonarja razda svojo dediščino

Koncem januarja 1954. Sibirski mraz je dosegel Pariz. Toplomenji kažejo 15, 18, 20 stopinj pod ničlo. Na Seine plavajo ledene plošče, ribniki v boudonskem gozdu so zamrznjeni. Strupeno mrzel veter veje čez Boulevards. In tukaj so ljudje — moške in žene, starčki in otroci —, ki nimajo strehe nad glavo. Oni tavajo po cestah, stiskajo se pri vhodih v hiše, stiskajo se pod mostovi Seine, v lesenih utah, v živinskih vagonih ter na drugih tovornih vozilih, da bi jim na ta način bilo topleje.

In tukaj drugi obraz Pariza: elegantne restavracije, kina in gledališča, glasbene dvorane in night-clubs, dobro zakurjeni, z lepimi ženskami v plesnih oblekah z razgaljenimi rameni in elegantni gospodje v smokingu; udobna domovja, zadovoljni ljudje pred kamini in radioaparati, iz katerih prihaja prijetna godba. Naenkrat je oddaja prekinjena, sliši se glas, ki veje kot strupena sapica v to razkošje: „Preteklo noč je zmrznil otrok, preteklo noč je umrla žena radi ozeblin. V sredi našega mesta! Ljudje umirajo od mraza. In vi, ali lahko mirno spite? Pomagajte mi, pomagajte ubogim!“

Isti poziv se ponovi v restavracijah, kinih in gledališčih, povsod, kjer vlada razkošje. Predstava je prekinjena, in mož, menih, stopi na oder. Abbé Pierre — zavetnik ubogih in zatiranih. V zamazanih capah, z različnimi odlikovanji na prsih iz pretek-

vojne, v velikih neokretnih čevljih in s palico v roki, s temnim obrazom, s tanko brado ter lepimi temnimi očmi. Gledalci so najprej nezadovoljni radi prekinitve predstave. Nato pa, po njegovih prvih besedah, strmijo na poslanca s svetniškim obrazom, ki prihaja iz pekla ubornih, iz drugega sveta, v katerem ljudje živijo kot živina in od mraza umirajo.

Tako je začel svoj bojni pohod Abbé Pierre proti mrazu, tako se je začela križarska vojska usmiljenja. „Rabim 400 oke“, je rekel — naslednji dan jih je imel 2000. „Rabim denar“, je bila njegova prošnja — v naslednjih 24 urah je prejel 1200 denarnih položnic, v prvih 4 dneh je prejel 100 milijonov frankov, do danes 150 milijonov (10 milijonov šilingov!). „Pomagajte prenočiti tiste, ki nimajo prenočišča“, je rekel množici — naslednji večer se je zbralo pri njem 2000 oseb in 500 avtomobilov, ki so reveže odpeljali na pripravljena ležišča. Na njegovo prošnjo so spremenili občinske hiše in policijske sobe v ogrevalnice, kjer so policisti nosili ubogim toplo juho, ne da bi od njih zahtevali legitimacijo. Na njegovo prošnjo so ostale opazovalnice (Wetterbeobachtungsstellen) ponoči odprte in so jih spremenili v spalnice. Hotel Rochester, najimenitnejša hiša v bližini Champs - Elysées, je ponudil menihu 10 sob na razpolago. Kmalu so bile te premajhne, da bi nudile

kavne žličke sladkorja, 4 žlice mlačnega mleka in 2 žlice moke. Kvašenje umešaj, da je gladko in ga postavi na toplo, da vzhaja, ali pa ga stresi v luknjo, ki si jo naredila v moko in ga z moko pokrij. V pičlem pol litra mleku stopi 12 dkg presnega masla, 10 dkg sladkorja, 2 jajci, 2 rumenjaka, malo vanilije in limonove lupinice ter žlico ruma. Vse dobro razvtrkljaj, vlivaj počasi med moko in nato stepaj s široko kuhalnico najmanj četrt ure, da se delajo mehurčki in se testo loči od žlice in skled. Potem naj testo na toplem vzhaja, da ga bo še enkrat toliko. Nato ga razvaljaj, namaži z nadevom, tesno zvij in daj v model za potice. V modelu testo parkrat prebodi z dolgo iglo in malo potlači z roko, da odstraniš zrak, ki je morda prišel med zvijanjem v potico in bi sicer lahko povzročil luknje. Potice naj potem pokrite na toplem še enkrat vzhajajo. Pečejo se 1 uro do 1 uro in ¼.

Dobro je, da pečeno ne stresesh takoj iz modela, ker ji prehitra sprememba temperature škoduje. Počakaj, da se malo shladi, potem pa jo previdno stresi na desko.

Orehov nadev

40 dkg orehov zmešaj z 12 dkg drobtin, 12 dkg sladkorja, žlico medu, 12 dkg rozin, 4 dkg presnega masla, kavno žličko cimeta in pol litra mrzlega mleka. Postavi vse skupaj na štedilnik, da dobro prevre. Nato nadev pokrij in daj na hladno. Ohlajenega uporabljaj.

Nadev za rozinovo potico

Vmešaj, da dobro naraste 12 dkg presnega masla, 3 rumenjake, 16 dkg sladkorja z vanilijo ali limonovo lupinico. Dodaj trd sneg treh beljakov in pest drobtin ali olupljenih in zmletih mandeljnov. Pomaži testo s tem nadevom in ga potresi z 1 kg zbranih rozin.

Veliko predvajanje STEYR agrarnega sistema z vsevrstnimi traktorji in priklopnimi deli

v Velikovecu, dne 14.4.1954 v kmetijski šoli Goldbrunnhof
v Pliberku, dne 15. 4. 1954 na posestvu Metnitz
ob 9. uri dopoldne

Opozarjamo na Steyr kreditni sistem — nakup traktorjev je olajšan!

NIEMIEZ & RIEPL
Velikovec - Völkermarkt, tel. 218

Nadaljna pojasnila dobite pri okrajnem zastopstvu za Steyr traktorje in priklopne dele.

Iz gospodarskega življenja

Iz pristojnih krogov javljajo, da je letos predvidena površina zemlje, ki bo posejana leta 1954 s sladkorno peso znašala 42 tisoč ha, to je kakih 20 odstotkov več kakor lani. Pri srednji letini pričakujejo s tega površja zemlje približno 160.000 do 170.000 sladkorja. Ta količina sladkorja bi zadostovala za vse potrebe avstrijske prehrane. Pridelava sladkorne pese je danes v toliko še zelo težavna in razmeroma draga, ker zahteva še veliko ročnega dela, na drugi strani pa kmet more računati z vso gotovostjo, da se bo blaga iznebil.

Industrija, ki izdeluje jedilni pribor v Steyrju na Zgornjem Avstrijskem je polno zaposlena, ker je možnost izvoza močno narasla, to bi bil en pozitivni pojav liberalizacije trgovine.

Trgovsko ministrstvo je dovolilo naknadni kontingent obrezanega stavbenega lesa v Italijo in sicer 25.000 kubičnih metrov. V maju je znašal izvoz tovrstnega lesa 15.000 kubičnih metrov, v aprilu, maju in juniju, pa po 5000 kubičnih metrov. Te

količine dovoljenega izvoza so seve zelo nizke, če pomislimo, da je na Koroškem pripravljenih 40.000 kubičnih metrov obsekane lesa za Italijo in ves ta les čaka na izvozno dovoljenje. Nekaj stavbenega lesa izvažajo Koroška tudi v Grčijo preko Reke.

AMAZONE - prodajalnica

svilene nogavice sil. 14,50, 15,90, 18,50, 21,50
dvojni perlon sil. 33,50
AMAZONE — GARANTIE — WÄSCHE

Huber Beljak-Villach
Hauptplatz

PREPROGE — ZAVESE
POHIŠTVENO BLAGO
VELIKA IZBIRA — ZMERNE CENE
PREPROGE — ZAVESE

PRAUSE
Celovec, Bahnhofstr. 8, Fleischmarkt 9

dovolj prostora za stotine ton daril — obleke, odeje, živila, peči, kurivo itd. Abbé Pierre se je moral preseliti. V velikansko vežo Orsay - kolodvora. Elegantne dame, delavci vseh strok delajo tam ramo ob ramo, urejujejo val dobrotelnosti, nepopisna dobrota in bratstvo je doseglo velemesto Pariz.

To je bil veliki pariski čudež 1954. In mož, ki je to dosegel? Imenuje se Henri Groues — Pierre je samo psevdonim — in se je rodil leta 1912 v Lyon-u, kot sin tovarnarja svile, milijonarja. Pot v svet mu je bila odprta, z 18. leti so mu ponujali različne službe, nanj je čakalo bogastvo, razkošje, lepe ženske — toda Henri je vse to odklonil. „Hočem biti najbolj ubog med ubogimi“, je rekel nekega dne svojemu očetu. Nato je razdal svojo dediščino in šel — kljub prošnjam in ugovorom svojih staršev — v samostan, postal je kapucinar.

Ko je nastala vojna, je bil vikar majhne gorske župnije pri Grenoble-u. Ko so Nemci in Italijani vkorakali v Francijo, je moral uteči v Algier h generalu de Gaulle. Sponarejeno legitimacijo izstavljeno na ime „Abbé Pierre“.

Abbé Pierre, kot se od takrat naprej imenuje, se je vrnil 1944 v spremstvu „železnega generala“ v Francijo. In že ga je poklical k sebi kardinal Suhard. „Ali se čutite dovolj močnega, voditi borbo do konca?“ ga je vprašala visokost. „Da? Potem kandidirajte za državno zbornico!“ To ni bil predlog, to je bilo povelje. In tako je Abbé postal poslanec okrožja Meurthe-et-Moselle.

To je bil čuden poslanec. Z dvojnim življenjem: čez dan v parlamentu — ponoči pri

svojih prijateljih — ubožcih. Ko je iskal Abbé Pierre sobo, je našel na pol razdrto hišo v Neuilly-Plaisance (predmestje Pariza). Soba je bila prevelika za njega, toda bila je poceni. In v tej hiši so ga nekoč klicali: „Hitro pridite! Nek mož umira . . .“ Nato so ga peljali k nekemu zapuščenemu kamnolomu. Iz nekaj desk — nekoliko večja pasja hišica — je bilo narejeno zasilno stanovanje. In tam je ležala žena s štirimi otroki. In mož — s prerezanimi žilami je ležal v krvi. Odnegli so moža k njemu na dom, kjer ga je Abbé Pierre ozdravil. „Ti ostaneš sedaj s svojo družino pri meni“ je rekel. In mož je ostal in je bil prvi izmed takojimenovanih „prijateljev iz Émavsa“.

Nekega dne ga je Abbé vprašal: „Zakaj si takrat to naredil?“ In mož je odgovoril: „Zakaj? Vi ja ne veste kaj pomeni biti brez strehe . . .“ Ne, on tega ni vedel. Toda začel se je pečati s tem problemom in je odkril, da je v Parizu in okolici nad 2000 oseb poleti in pozimi na prostem.

Nad 10.000 družin živi v obupnih stanovanjih, ki niso človeškega dostojanstva vredna. Toda ne samo capini in potepuhi imajo tako življenje. Teh je le majhen odstotek. Večina teh ubogih ljudi so delavci, ki ne najdejo dela, so brezposelni, ki so jih pometali na cesto. Toda ti niso sami. Družina je z njimi in vsi, prav vsi okušajo to strašno življenje. Tudi taki, ki ne zaslužijo dovolj, da bi s plačo plačali najemnino za kako sobo s pohištvo, ali pa si tako mogli kupiti. Ko je Abbé spoznal to človeško gorje, se je posvetil tem nesrečnejšem.

(Dalje prihodnjič)

Naloga našega dekleta

Bolj nego možu, je moderna doba s svojimi zmotnimi nazori in zablodami škodila ženi. Žena našega časa vedno bolj izgublja svojo naravo, od Boga dano podobo.

Dekle in žena naše dobe nima več smisla za svojo najbolj naravno in najbolj sveto dolžnost: za materinstvo. Lepo družinsko življenje ji postaja odveč. Žena sili ven iz družine in bi rada posnemala moške v nastopih, službah, občevanju, v mišljenju in hotenju. Dekle postaja vedno bolj fant, zato izginja njena ljubkost, njena rahločutnost in nežnost, njena skritost in vernost. Vedno več je versko brezbrzihih žen in deklet. Nehala je biti žena to, kar bi po svoji naravi in božji volji morala biti, zato zagrizeno odklanja vse, kar jo spominja na njeno izdajstvo.

Sodobne razmere so ženo in dekle napravile izdajalko nad samo seboj. Javno mnenje, ki izhaja bolj iz poganških nego iz krščanskih naziranj, si je ustvarilo svoj vzor o dekletu in ženi — in žena se mu je v svojo lastno škodo podvrgla. Ob izmaličeni in pokvarjeni ženi je začel trpeti fant in mož, trpi danes družina in družba, najbolj pa žena sama. Do naših skritih vasic v gorah je že segla ta strašna moderna kuga.

Žena mora spet postati žena, dekle spet dekle v polnem pomenu besede. Najprej mora spoznati svoj vzor, ki ga ji narekuje njen razum, zgodovina in Cerkev. Spet mora spoznati svoje poslanstvo ob velikih ženah in dekletih Cerkev in svojega naroda. Dobro mora videti, kje so zadnji vzroki njegove propada in iz tega spoznanja pričeti s temeljito notranjo obnovo na sebi in drugih. Pričeti mora vztrajno borbo za izgubljeno svojo čast in svoje poslanstvo.

Žena in dekle imata ključ do lepše, srečnejše in mirnejše dobe. Spet mora priti odrešenje iz težkih gospodarskih in družinskih nepravil po dekletu, ženi in materi. Po čisti in sveti, ponižni, bogu vdani in močni ženi!

Spet naj bi bilo pri nas lepo in domače, spet naj bi se naselila po naših vasicah sreča in mir! Naše družine naj bi zacvetele, naša sela oživela in doline postale prijetni naš dom, naš mali, dobri narod naj bi z novo, silno vero zveroval v pravico in ljubezen, vse ljudstvo naj bi povezala mogočna vez iskrenega otroštva v Očetu.

Mati! Žena! Dekle! Dokler v tvojih vrstah ne bo novega, lepšega življenja, bomo zaman čakali rešitve mi v naših domovih, vaseh in dolinah. Pojdi končno vase, spoznavaj svojo vzvišeno nalogo, moli, trpi, ljubi!

ZA DOBRO VOLJO

Moški so nerazumljivi. — Pomisli! Marija, sinoči se je Boris tako nežno in ljubko igral z mojimi lasmi, a danes opoldne je bil ves razkaz, ko je našel las v juhi.

Žena: „Čim zagledaš kako dekle, že pozabiš, da si oženjen.“

Mož: „Ne, narobe. Takrat se ravno spomnim, da sem oženjen.“

KSAVER MESKO:

ODPUSTI!

Tiho, počasi in oprezo so se odprle duri, kakor bi odhajala žalost, ki je bila polna vsa soba. Bolnica je odprla oči. Videla je, kako je mati, stoječa med durmi, držala roko na ključki, od let in trpljenja sključena, pogledala z dolgim pogledom na posteljo.

Počasi, kakor bi žalost odhajala le nerada, obotavljaje se, so se spet zaprle duri.

A žalost ni odšla. Razlita je bila čez vse blede obličje bolničnice; polne so bile bolnišnične oči, ki so široko razprte, silno prestrašene strmele v duri.

Zdelo se ji je še vedno, da vidi ob durih mater in tisti njen čudni pogled.

Odkar je izvedela mati za njen greh, jo je motrila s povsem drugačnimi pogledi kot poprej. Ni ji nikoli očitala greha in zablode, ni ji rekla žal sedese, a s pogledi ji je presunjala srce kakor s tisočimi meči.

Zazdelo se je hčerki včasih, da je umrla v materinem srcu vsa ljubezen. Vendar je posijal in švigal kdaj iz tega nemega, mrtvega miru svetel žarek, žarek usmiljenja in sočutja. Toda ugasnil je vsakičkrat tako naglo, da nikoli ni imela dovolj časa za prošnjo, ki ji je ležala že mesece in mesece na srcu in na duši, ležala s tako silno težo, da bi jo izkričala na ves glas: „Odpustite, mati, odpustite!“

Glej, ni bilo prav danes v materinem pogledu toliko sočutja in usmiljenja, da bi mogla in smela pomirjena zaprositi: „Odpustite, mati!“

Od matere so ji razboljene misli pohitele za njim, ki bi ga morala prositi še iskreneje: „Odpusti.“ Zaveda se jasno, da bi ga morala prositi na kolenih in s še bolj pekočimi solzami, kot jih je jokala Marija

IZ SLOVENSKEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Sveta dežela v slikah

Znano je nam, da sta se č. g. Vinko Zaletel iz Št. Jakoba in č. g. Franc Posch iz Globasnice mudila za božič okrog 10 dni v Sveti deželi. Mnogo zanimivega sta doživela na potovanju po Sveti deželi, predvsem pa sta precej slikala, da tako pokažeta tudi nam na Koroskem lepe kraje Orienta z raznimi zanimivostmi.

Ker bi tudi celovski Slovenci radi slišali predavanje s skioptičnimi slikami, je nas „Krščanska kulturna zveza“ povabila dne 25. marca k prvemu predavanju in dne 1. aprila k drugemu predavanju. Povabilu smo se prav radi odzvali, ker smo vedeli, da

bomo slišali zanimive stvari o Sveti deželi iz ust človeka, ki je vse to doživel sam. Lepo nam je pripovedoval in nas vodil od mesta do mesta, od kraja v kraj in nam na podlagi krasnih barvnih posnetkov razlagal tamnejše zanimivosti in posebnosti. Živo smo imeli pred seboj vse kraje Kristusovega življenja in trpljenja.

Naravnost pa smo se čudili, da je mogel č. g. Zaletel v tako kratkem času prehoditi toliko krajev in tako priti do ogromnega števila slik. Za ves njegov trud se mu najlepše zahvaljujemo ter ga prosimo, da bi nas še večkrat obiskal z barvnimi slikami.

SLOVENSKE ODDAJE V RADIU

Nedelja, 11. aprila: 7.00—7.05 Duhovni nagovor. 7.05—8.00 8 pesmijo pozdravljamo in voščimo. — Ponedeljek, 12. aprila: 14.30—14.40 Poročila in objave — 14.40—15.00 Okno v svet: Palestina (Sveta dežela) nekdanj in danes. — Torek, 13. aprila: 14.30 do 14.45 Poročila in objave. Zdravniški vedež: Vnetje slepiča. — 14.45—15.00 Slika iz zgodovine: Ivan V. Valvazor. — 18.30—18.55 Literarna oddaja. — Sreda, 14. aprila: 14.30—14.40 Poročila in objave. — 14.40—15.00 Kmetijska oddaja. — Četrtek, 15. aprila:

14.30—14.40 Poročila in objave. — 14.40—15.00 Ura pesmi: Pojeta sopranistka Cvetko Souček in tenorist Janez Lipušček. Pri klavirju: Marjan Fajdiga. — 18.30—18.55 Koncert violinistke Jelke Stanič in pianista Marijana Lipovšek. — Petek, 16. aprila: 14.30 do 14.40 Poročila in objave. — 14.40—15.00 Veliki petek. — Sobota, 17. aprila: 8.30—9.00 Slovensna velikonočna vigilijska. Poje cerkveni zbor z Obirskega pod vodstvom Tomaža Holmarja. — Nedelja, 18. aprila: 7.00—7.05 Duhovni nagovor. — 7.05—8.00 8 pesmijo pozdravljamo in voščimo.

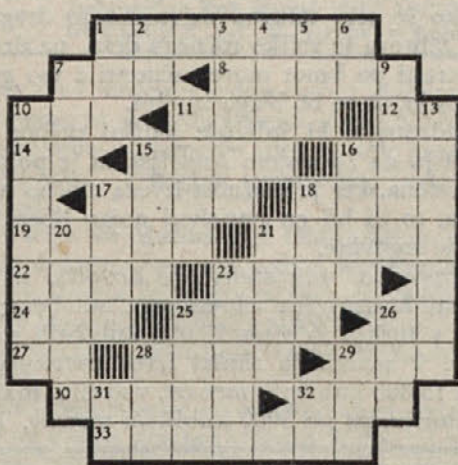
NA CVETNO NEDELJO VSI V ŠT. PRIMOŽ!

Po daljšem času bo na cvetno nedeljo, dne 11. aprila, farna mladina iz Št. Vida v Podjuni spet priredila pri Voglu v Št. Primožu kulturno prireditev. Na sporedu je lepa zgodovinska igra „MADONA V GOZDU“ in nastop domačega moškega zbora. Začetek ob pol 3. uri popoldne. — Po potrebi bomo igro ponovili.

K lepi kulturni prireditvi vabi vse od blizu in daleč

Šentviška farna mladina.

VELIKONOČNA KRIŽANKA

Besede pomenijo:

Vodoravno: 1 prestolnica Koroske. 7 izdelek oblikovnega umetnika. 8 staroslovanski bog. 10 kratka evropske denarne enote. 11 nadloga. 12 ruska reka. 14 del kolesa. 15 prstna podoba. 16 število. 17 madež, lisa. 18 del rastline žitarice. 19 zamisel, domislek. 21 žensko krstno ime. 22 sorodnica. 23 suh, upognjen. 24 prva številka. 25 pregrada, branik. 26 označka za kemično prvine. 27 označka za kemično prvine. 28 član azijskega naroda, katerega potomci so Madžari. 29 kratka celovškega športnega kluba. 30 francoski komponist. 32 iglasto drevo. 33 član visoke zbornice.

Navpično: 1 neka kovina. 2 oblika pesnitve. 3 odrsko glasbeno delo. 4 del drevesa. 5 doba, razdobje. 6 tretja od sedmih v četrta od zadaj o abecedi. 7 začimba. 9 javni uradnik. 10 zadetek na tomboli. 11 mizarsko orodje. 13 prebivalec jugoslovanske pokrajine. 15 kakor 11 vodoravno. 16 rastlina ovijalka. 17 del noge. 18 priprava za sedenje. 20 „sveta vladar“. 21 neki plin. 23 pečina, kamenina. 25 domača žival. 26 nočno zabavišče. 28 latinski pozdrav. 29 kraj v cerkvi. 31 igralna karta. 32 prihodnjih.

da ni vedela kdaj, je prišlo to.

„Marija, ali mi nisi prisegla zvestobo?“ —

„Prisegla.“

„S sveto prisego?“

„S sveto prisego.“

„Pa si jo tako izlahka prelomila?“

Kaj naj mu odgovori? Pokorila se je za svoj greh že dovolj hudo v dušni razdvojenosti; pokori se zdaj v bolečinah in trpljenju; zadnja pokora bo — smrt.

„Marija, glej, blodi sem po svetu v priložnostih in nevarnostih brez števila, pa sem ti ostal zvest. Misli sem vedno nate, Marija.“

„Dober si, Ivan, vselej si bil dober.“

„Po tebi dober, Marija, zaradi tebe dober. Zaupal sem ti. Bila si mi kakor Marija v oltarju. Zakaj si vrgla svetnico z oltarja, Marija, zakaj si večno luč upihnila? V temi tavam zdaj, Marija.“

Resnica! O Bog, zdaj šele se zaveda: z oltarja je treščila sveto podobo. Pred vsem svetom leži zdaj v prahu, v blatu. Bog je pač odpustil, ji je govoril s tolažljivimi besedami spovednik, mož usmiljenja in tolažbe. Poln ljubezni je Bog stegnil roko in je njeno skesano dušo milostno dvignil k sebi. Bog tak. Toda ljudje? Nikoli ji več ne priznajo prejšnjega prostora med poštenimi in neomadeževanimi.

To je mogoče samo pri Bogu. Pri Bogu je obilo usmiljenja, pri ljudeh ga je malo... In vendar — kako krivico je storila ljudem? In če jo je, ker jim je bila s svojim grehom v pohujšanje, kako malenkostna je ta krivica v primeri s krivico, storjeno njemu, ki je postavil vso svojo srečo na njeno ljubezen, vse svoje življenje na njeno zvestobo. A zdaj je vse porušeno. Ugasnila je večna luč njemu, ugasnila njej...

V glavi ji je šumelo, da je komaj slišala zopetno možovo vprašanje:

„In ti, Marija, nisi li nič mislila name?“

MLADINA PIŠE:

Pomladni pozdrav iz tujine

Prišla je ljuba vigrad, ptički v logih spet prepevajo, narava že zeleni. V tem spomladanskem času, ko se vse prebuja k novemu življenju, hrepenijo naša srca po naši ljubi domovini bolj, kot kdaj v letu.

Približal se je praznik sv. Jožefa. Na ta dan smo se spominjale lanskega romanja v Dobro vas. Letos pa smo si v tujini izprosile na dan sv. Jožefa prosto, da smo lahko napravile izlet k neki tukašnji kapeli, ki je posvečena sv. Jožefu.

Ko smo tako nadaljevale našo pot, smo prispele do naše prijateljice Tine. Tam sta namreč obhajala mladi in stari gospodar svoj god. Ob tej priliki smo zapela koroska dekleta nekaj lepih slovenskih pesmi. Slovenske melodije so jima šle tako do srca, da od samega veselja nista vedela, kako bi nas pogostila in ne moreta še zdaj pozabiti na ta lepi popoldan, katerega smo jim pripravila koroska dekleta.

Tu smo prišle skupaj tudi z nekim fantom iz sončnih Radiš, ki se je pred par dnevi poslovil od svojega doma in je imel gotovo še domotožje. Tudi ta je našel v naših vrstah prav prijetno in domačo zabavo. Po lepo preživitem prazniku smo se vračale spet na svoja službena mesta. Pri tem pa so nam rade vhašale misli čez globoka jezera, čez planine in široke ravnine tja, v našo korosko domovino.

Pozdravljamo in želimo vesele velikonočne praznike vsem bralcem našega lista, sorodnikom in znancem; prav posebno pa pevskega društvu v Večni vasi in prosvetnemu društvu v Globasnici.

Pet slovenskih deklet iz Švice:

T. H., N. K., S. P., G. J., K. J.

Na vrtu je pomlad

Moj vrtič zeleni,
pomlad rahlja gredice,
posipa jim stezice,
priliva in sadi.

Spomin gre vasovat
čez travnike na trate,
srečujem zarje zlate,
cveti celo osat.

Na vrt me vabi klic
in pravi, naj ne pešam,
a jaz oko povečam
in brišem solze z lic.

Mladenko sem poznal —
nekoč je šopke vila,
zdaj krije jo gomila,
njen vrt je sam ostal...

Prihaja z vesno maj,
v mladost se v duhu vračam,
zaman oko obračam,
a Cvetke ni nazaj...

Limbarski

„Sem, Ivan. Celo v grehu sem brž mislila vedno le nate.“

„Tem večji je tvoj greh, Marija.“

„Vem. Zato umrjem zanj.“

„Umrješ. A smrt ne izbriše. Nezvestobe smrt ne izbriše, Marija. Smrt ne izbriše ničesar iz srca, česar ne izbriše iz spomina.“

Toda ublažila bi morda smrt ta spomin, ako bi zdaj, pred obličjem smrti, na pragu večnosti zaprosila z vsem skesanim in bridkosti polnim srcem, z vso trpečo in ponižano dušo: „Odpusti!“

Tedaj je vztrepetala, da se je vsa postelja pod njo stresla. Zakaj skozi okno so priplavali poltihi glasovi dveh malih zvonov, in v istem hipu je izginil oblak, z njim se v nič razblinil resni karajoči možev obraz. Kakor bi bridko jokala, se glasita zvonova sem od cerkve. Kakor bi iz krste vzdihoval in ječal njen mrtvi otrok. Jokajoč je odšel v večnost in še v večnosti obupava nad nesrečno materjo in nad vsem gorjem, ki je prišlo v srca zaradi njega.

Silno se je prestrašila. Naglo je spet zatisnila oči, polne vročih molitev, neizgovorjenih prošnja, neizplakanih solz. Drhteče roke je stegala od sebe, kakor bi se kanila s silo braniti napadov smrti. A zaman je bila njena volja proti silni in neusmiljeni roki so ji padle brez moči, kakor posekane nazaj na prsi. Iz izsušenih ust se ji je izvil dolg, tožč glas, bolesti in obupa poln. V tem hipu ji je bilo do smrtnih bolesti jasno, da ne bo mogla nikoli izgovoriti besede, od katere je pričakovala toliko olajšave in odrešenja. In če bi jo še mogla izgovoriti, čuti, da bi bila izgovorjena brez pomena, v bežni veter vržena: nikoli ne bo našla poti do srca, ki mu je bila namenjena, tista kratka, velika, sveta, blagoslovljena in blagoslov ročica besedica: „Odpusti!“

Polagoma je zavladala v sobici nema, negibna tišina, neslišno prehajajoča v mir večnosti.

Nudi sedaj pred veliko nočjo tudi za „malega človeka“

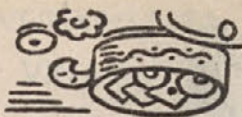
posebno ugodno:

„štrpaci“ športno blago od	šil. 36.—
štajerske corde, dobra kvaliteta od	šil. 119.—
strajce-cifir, pralne od	šil. 13.65
blago za obleke, 130 cm široko od	šil. 28.—
blago za plašče od	šil. 60.—

KAUFHAUS GRANTNER
CELOVEC-KLAGENFURT — ALTER PLATZ

Velika izbira v blagu za obleke za birmo ter obhajilo po najnižjih cenah!

Obisk se vam bo splačal!

Vsak prepričal se je že: Pecivo domače najboljše je!

Semenski krompir ter gnojenje in priprava zemlje za sajenje

Krompir za seme je treba skrbno pripraviti. Seme mora imeti lepo razvita očesca, ki čez zimo še niso pogrnala. Gomolji, ki imajo nitaste kali, ali „mlade“, niso za seme. Najboljši so čeli, kakor kurje jajce debeli krompirji, ki tehtajo 50 do 65 gramov. Bolj debele krompirje sadimo redko in le v močno pognojeno zemljo. V slabi zemlji pa moramo saditi bolj gosto in zato je seme lahko bolj drobno. Vendar pa imajo preveč drobni krompirčki manj hranilnih snovi in tudi manj dobro razvitih očesc. Tak „drobiž“ da malo in droban pridelek. Ako bi vzeli za seme debel krompir, bi ga veliko porabili. Zato debel krompir režemo za seme tako, da odrežemo vrh, ki ima največ in dobro razvitih očesc. Spodnji del krompirja pa porabimo za kuhinjo ali za krmo prašičem. Lahko tudi vrh prerežemo po dolgem na dva enako velika kosa, na vsakem kosu morata ostati vsaj dva dobro razvita očesca. Navadno pri rezanju po dolgem poškodujemo najboljše očesca in z rezanjem samim pospešimo, da se krompir prej izrodi. Zato bi bilo prav, da bi vsaj del njive posadili s celimi gomolji in v jeseni posebej izkopali ter shranili za seme. Krompir za seme narežemo vsaj 14 dni pred saditvijo in ga na tanko razgrnemo, da se na reznih ploskvah naredi plutasta kožica, ki ga varuje pred gnitjem.

GNOJENJE

Krompir sprejema hrano ves čas rasti. Največ rabi dušika in kalija ter nekaj superfosfata, ki pospeši tvorbo škroba in zorenje.

Najboljše osnovno gnojilo je hlevski gnoj,

ki zemljo greje, rahlja, drži vlago in se vse poletje enakomerno razkaja. Na 1 ha računamo 300 do 350 centov ali 30 do 35 težkih voz dobrega gnoja. V težki zemlji ga moramo podorati že v jeseni in prav plitvo. V tem slučaju, ker mora biti zemlja za krompir globoko prerahljana, orjemo takole:

Najprvo plitvo podorjemo gnoj in dno brazde zrahljamo s plugom, ki ima dobro priostren lemež brez obračalne deske. Seveda moramo za tako oranje imeti dobro živalno in orodje. V lahki in peščeni zemlji smemo gnoj podorati na pomlad. V tem slučaju mora biti gnoj res star in dobro uležen.

Od umetnih gnojil damo na 1 ha približno 200 kg amonijevega sulfata ali apnena, ki ga moramo raztrositi vsaj nekaj tednov pred sajenjem in nekoliko zabranati. Ob saditvi ali vsaj pred okopavanjem pa še 150 kg 40-odst. kalijeve soli, ki je glavno gnojilo za krompir in 100 kg superfosfata, ki skupno s kalijem pripomore k bogatemu pridelku.

PRIPRAVA ZEMLJE

Če smo v jeseni gnoj podorali, na pomlad njivo samo dobro pobranamo. S tem zemljo „odpremo“, da se prepere izhlapevanje zimske vlage. Ko se zemlja primerno ogreje, to je v naših krajih v drugi polovici meseca aprila, z ogrodnikarjem-jamičkarjem (Vilfachgerät) naredimo jamice, v katere devamo krompir, ki ga z istim strojem zagrnemo.

Kjer zemljo na pomlad gnojimo, navozimo in raztrosimo le toliko gnoja, kolikor ga bomo še isti dan lahko podorali in preorano zemljo pobranali. Sadimo lahko z jamičkarjem ali z osipalnikom potegnemo plitve, 60 cm oddaljene jarke in v nje devamo krompir.

Na manjših njivah in v hribovitih legah orjejo na kraje ali ogone, kjer navadno sadijo pod motiko.

Kjer sadijo krompir pod brazdo, ne sme

priti globoko. Zato ga damo od strani v brazdo in gnojiti moramo le s starim, že močno preperelim gnojem. Sadimo ga v vsako drugo brazdo, da pride približno vrsta od vrste predpisanih 60 cm. Brazde prebranamo, da se ne zasušijo in s tem obvarujemo v zemlji dragoceno zimsko vlago. Krompir sadimo plitvo v rahlo in toplo zemljo. Na to je treba gledati zlasti v težki ilovnati in glinasti zemlji, nekoliko bolj globoko pa v lahki in peščeni, suhi zemlji. Če smo ga nekoliko bolj globoko sadili, ga moramo manj visoko osipati, da ne pride pregloboko.

Ako bomo krompir sadili pod brazdo, moramo v suhem vremenu njivo sproti povlajati. S tem stanjšamo plast zemlje, ki je na krompirju in olajšamo vlago pot iz spodnjih plasti navzgor ter pospešimo vzkalitev plevela, ki ga z brananjem sproti uničimo. Če je mokro, deževno vreme in težka zemlja, ne povlajamo pač pa samo pobranamo. Brane morajo imeti kratke zobe, da ne potegnajo krompirja na površje.

Vse obdelovanje krompirja in priprava zemlje ima ta namen, da se zemlja zrahlja, uniči plevel in varuje vlago v zemlji. Dobro vemo, da vse gnojenje in obdelovanje ne koristi, če ni potrebne vlage, ki raztopi hranilne snovi v hlevskem gnoju in tem bolj v umetnem gnojilu. Saj le raztopljeno hrano koreninice vsrkavajo in pošiljajo po vsej rastlini.

Plemenske svinje iz Nemčije

Deželna zveza koroških svinjerejcev je uvozila iz Zahodne Nemčije letos februarja 18 plemenskih svinj. Te živali so kupili v izvirni domovini poplemenitene podeželske (Landschwein) in nemške svinje (Deutsches Edelschwein).

Čeprav je koroška svinjereja na precejšnji višini, je bil uvoz tuje svinje vendar potreben, ker se pri hitrem množenju svinje pojavljajo posledice istosodne plemenitve.

Zveza svinjerejcev in tudi Kmetijska zbornica sta se že leta trudili za dovoljenje uvoza plemenskih svinj iz Nemčije. To dovoljenje se je zaradi tega tako zavleklo, ker je v Zahodni Nemčiji vladala nevarnost parkljevke in slimavke. Da bi se ognili vsaki nevarnosti prenašanja kuge, so bile se-

daj živali 40 dni kontumacirane.

12 merjascev ostane za leto dni na določenih kmetijah in bodo potem zopet premeščeni v druge obrate.

Na šentvitskih sejnih bodo imeli koroški kmetje možnost, da si kupijo potomce teh živali.

Koroška postava za pospeševanje živinoreje nalaga občinam dolžnost, da morajo skrbeti občine za izbrane merjasce.

Pa tudi gospodinja se bo razveselila teh novih živali. Nakupna komisija je predvsem gledala tudi na to, da so živali dolge in je tako tudi riba dolga in šunka velika.

Iz razumljivih vzrokov te živali tudi niso bile poceni. Saj je komisija morala plačati za vsako žival po 8.300 šilingov.

Steyr-tractorji
z vsemi dodatnimi
stroji
Poslužuje se Steyr-
posojil!

NIEMIEZ & RIEPL
popravljalnica in nadomestni deli
VELIKOVEC – VÖLKERMARKT

Živinske cene

Dunaj, dne 29. marca:

Volj od 7.— do 10.—; bikji od 8.— do 9.80; krave od 6.80 do 8.50; telice 7.80 do 10.—; drobnica od 5.50 do 6.80 šilingov.

Praščiči 13.60 do 13.80; drugovrstni 12.80 do 13.50; tretja vrsta 12.—; rezani merjasci 10.— do 11.— šilingov.

Gradec, dne 24. 3.:

Volj 7.— do 9.30; bikji 7.20 do 9.30; telice 8.20 do 9.20; krave 6.10 do 7.60; zaklane svinje 14.— do 16.—; žive svinje od 9.— do 12.20 šilingov.

Na Koroškem so prodajali:

Vole po 6.50 do 8.50; krave (klavne) 5.— do 7.50; teleta 7.— do 12.—. Pri praščičih so bile dosežene cene 11.— do 12.— šil. Odvisno blago so izvozili v Italijo in je le tako bilo mogoče držati cene.

Pujski stanejo v teži 10 do 12 kg po 18.— šil. za kilogram. Tekalci v teži 40 do 50 kg pa 13.— do 14.— šil.

NAŠIM GOSPODINJAM:

Ribe za postne dni

Gospodinje, ki morajo pripravljati za svojo družino ali goste predvsem mesno hrano, so v postnih dneh v zadregi. Pa le zakaj? Saj imajo vendar na razpolago ribe — ribje meso. Toliko vrst rib imamo in na toliko različnih načinov se dajo pripraviti. Zato, gospodinje, le nič skrbite in premišljevanja, pripravite za postne dni ribe, so tudi cenejše kot drugo meso. Vse vrste rib, celo žive, prekajene, na različne načine predelane, kot salate, majoneze, anti-paste, prigrizki itd. pa vam nudi v največji izbiri edina trgovina v Celovcu z ribami na debelo Alois Gmeiner v Pernhartgasse 35-20 in Priesterhausgasse (Geyerschütt).

Sveže ribe lahko skuhamo, spečemo, ocvremo ali jih pripravimo v solati. Skoraj vse ribe so dobre kuhane. Navadno se kuhajo v slani ali okisani vodi brez dodatkov.

Serviraj tople ali mrzle. Tople okraši z vejicami peteršilja in obloži s kuhanimi kosci krompirja, posebej pa daj raztopljeno presno maslo. Če hočeš servirati mrzle, kuhane položi v ohlajeno mrzlo zavrelico, tako ostanejo bolj sočne.

Mrzle ribe obloži na krožniku s trdo kuhanimi jajci in krlji limone. Poleg serviraj mrzlo zeliščno omako.

Še najbolj priljubljene pa so pečene ali ocvrte ribe. Pečemo in ocvremo ribe pač na podoben način kot sicer drugo meso.

Na različne načine predelane ribe, kakor razne solate, majoneze, antipaste, prigrizki itd. pa so silno dobrodošle gospodinjam, ker s pripravo nimajo nobenega dela. Tudi za na izlete nam pridejo zelo prav ribje konzerve.

SUDEXPORT E. JOSIPOVIČ

TRST, VIA MAZZINI 15

Največje podjetje za

DARILNE POŠILJKE

V treh letih je bilo odposlano nad 100.000 pošiljk. Zahtevajte cenike za živila, tekstilno blago in druge potrebščine.

V AVSTRIJI NAS ZASTOPA: DR. E. HRASNICA, WIEN IX.
Universitätsstraße 4/8.

Najcenejši nakup tekstilnega blaga — perila — posteljnine ter poklicnih oblačil

Julius Santer

CELOVEC, DOMGASSE 19

FÜR S. 29'19
PRO WOCHE IHR.
EIGENTUM
BÜROMASCHINENHAUS

OSKAR MIKULA VILLACH

Damska frizerka Matilda Zotter,
Celovec, Salmstrasse 3.

KOLO

navadni — športni — za dirke

A. Samanig

MEHANIČ

Celovec-Klagenfurt

Paradeisergasse 9, telefon 59-53

Žrebljenje kobil

Slavni Traber-žrebec

„Eno“

z rekordnim časom 1:24

stoji od 1. aprila do 1. junija v žrebčarni Simona Rainer v Gössling pri Launsdorf-u na razpolago za ožrebitev vseh Traber- in toplokrvnih kobil. „Eno“ je temnorjavi avstrijski žrebec, od Lee Wynolot's Star a. d. Irma in je oče številnih hitrih konjev (Deddy, Maxglan, Direktrice itd.).

Prijave je pravočasno poslati na zgornji naslov ali jih sporočiti telefonsko pod Launsdorf 8. Taksa za oploditev čiste Traber-kobile znaša 300.— šil., za toplokrvne kobile 200.— šil., razen tega še 50.— šil. hlevnina.

Za Veliko noč! — Blago za moške in deške obleke od 49.— šil. Blago za damske kostume od 46.— šil. Posteljino in hišno perilo v veliki izbiri pri tvrdki Albin Roll & Co. Tekstilije. Beljak-Villach, Rathausplatz, tel. 59-50.

Blago za pohištvo, gradl za blazine, oprtnice, motvoz, umetno usnje, afrik, juta, dekoracijsko blago najceneje pri NEDELKO, Celovec, 8.-Mai-Strasse 11.

SCHWARZ nogavice so cenejše, Celovec, Pfarrplatz.

WEINKELLEREI — VINARNA
KREBS

Najboljša izborna vina

CELOVEC-KLAGENFURT, Villacher str. 1, tel. 32-74

10.000 m blaga za pregrinjala

80 cm širine, vzorčasto od

š.9.90

v trgovski hiši

BRUNNER

Celovec - Klagenfurt

Bluze in moške srajce

najboljše kakovosti in najceneje pri

Rosl König

CELOVEC-KLAGENFURT, Bahnhofstrasse Nr. 9

FOTO — KUNST**Hedanek**

Klagenfurt, Celovec, Paulitschgasse 13

se priporoča za vse vrste slikanja, kakor tudi ženitovanj. Predčasno naznanite! Povečanje slik vsake vrste v barvah, umetno slikanje in slikanje za nagrobnike, legitimacijske slike v treh urah gotove. — Solidne cene, točna postrežba.

POZNANA TRGOVSKA HIŠA

Ratz

Celovec-Klagenfurt, Völkermarkter Strasse 4

Oblačila, tekstilije, perilo, pletenine, drobno blago, razne vrste otroških igrarč

se priporoča za velikonočni nakup

Moški, damski in otroški čevlji, priznani kot najboljši v strokovni trgovini čevljev

SCHUHHAUS Geohar

CELOVEC — KLAGENFURT, NEUER PLATZ

Prepričajte se!

Geprüfter Uhrmachermeister

Gottfried Anrather

KLAGENFURT, PAULITSCHGASSE 9

Uhren, Schmuck, Reparaturen aller Art gewissenhaft und pünktlich
Verschiedene Firmungs-, Geburts- und Namenstagsgeschenke
Überzeugen Sie sich

Vse potrebne kuhinjske in gospodinjske predmete, kakor jedilni pribor, sploh vse za kuhinjsko gospodinjstvo, kakor tudi za gostilne in hotele, kupite najugodnejše pri znani celovski strokovni trgovini

Matthäus Seher

Celovec-Klagenfurt, Bahnhofstrasse (Verkaufshallen). — postrežba tudi v slovenskem jeziku.

Kotere prednosti

Vam nudimo

Teppichhaus Radlmayr

PRI NAKUPU PREPROG · PREGRINJAL · BLAGA ZA POHISTVO · NAMIZNEGA IN POSTELJNEGA PERILA

1. NAJVEČJO IZBIRO

2. PAZLJIVO POSTREŽBO

3. NIZKE CENE · PLACILNE OLAJŠAVE

BELJAK-VILLACH · POSTGASSE 3 · TEL. 47-67

En starček je biv, je SCHLEPPE rad piv, dolgo je živ!**Kärntner Reisebüro**

CELOVEC — KLAGENFURT

Neuer Platz 2, Telefon 43-21

Vaše velikonočno potovanje

s koroškim Reisebürojem

Družabna potovanja na sončni jug. Svetujemo posameznim potnikom v vseh potnih vprašanjih. Oskrbimo vozne karte, sobe v hotelih v tu in inozemstvu.

Izseljenci preko morja!

Koroški Reisebüro zastopa vse ladijske in zračne družbe za potovanja preko morja. — Ita - Agent.

Mi vam svetujemo v vseh vprašanjih izseljevanja in potovanja.

Vožnje z ladjo in z letali po originalnih cenah.

Prijava, naveti in prospekti pri koroškem Reisebüroju, Celovec, Neuer Platz 2 in pri vseh zastopstvih v Wolfsbergu, Beljaku, Šmohorju in v Kötschachu.

KINOCELOVEC-KLAGENFURT
PRECHTLOd 9. do 12. aprila: „Don Camillo Rückkehr“
13. in 14. aprila: „Fanfare der Ehe“ (samo 2 dni)**STADTTHEATER**

Od 9. do 15. aprila: „Rebecca“

DOBRLA VES10. aprila ob 20. uri in 11. aprila ob 16. uri: „Der Bildschneider vom Walsertal“ (Holst, Stahl, Breuger), tudi za mladino.
14. aprila ob 20. uri: „Die Dame in Schwarz“ (Rahl, Egger, Hartmann), tudi za mladino.

Ženska krila najcenejše pri Moden-Herta, Beljak-Villach, Unterer Kirchenplatz.

Štedilniki s centralno kurjavo (gretje sobe iz štedilnika), štedilniki s kotli na pritisk, štedilniki z bakrenimi kotli, domače krušne peči, dvonadstropne s prekajevalnico, Sepp Krobath, gradnja peči in štedilnikov, St. Vid na Glini — St. Veit/Gl., obisk in ponudba brezplačno.

Kulterer VILLACH

5% popusta pri velikonočnem nakupu usnjena trgovina Hegenbart, Klagenfurt, Villacher Strasse 9.

Krasne kombineze 22.— šil., hlačke 9.— šil., damske obleke 55.— šil., moške srajce od 35.— šil. naprej. Stoffschwemme, Klagenfurt, Markt-platz.

Pletenine in vezenine

kupite ugodno pri

M. KopeinigVillach — Beljak, Autobahnhof
Izdelavamo tudi po meri

Moški, katoličan, Jugoslovčan, star 43 let, izučen tesar, želim spoznati zaradi ženitve Slovenko v starosti 28 do 30 let. Tudi vdove niso izključene. Dopise na „Naš tednik“ pod značko: „Da ne bom sam“.

SVICA

išče v dobrih privatnih hišah, restavracijah, hotelih itd. izkušene kuharice, kuhinjske pomočnice, uradnice, strežnice in gospodinjske pomočnice. — Ponudbam priložite znamke za odgovor! — LIDO Internationale Stellenvermittlung Zürich 27.

Najboljši in cenejši so

Planet čevlji pri

WUKONIG

CELOVEC — KLAGENFURT

Karfreitstrasse (pri Longo)

HOHNER HARMONIKE, pihalni instrumenti, gitare itd. najceneje pri STRANZL's ERBEN, Celovec-Klagenfurt, 8.-Mai-Strasse 20, tudi na obroke.

Iščem za napreden hlev zanesljivo kravarico ali kravarja. Imamo 8 krav ter nekaj mlade živine. Dobra hrana, lepo stanovanje, plača po dogovoru. Ponudbe na upravo lista.

POCENI IN DOBRO
kupite pri**L. MAURER**CELOVEC — Klagenfurt,
Alter Platz 35

Gesunde Kinder —

Kathreiner**ADOLF CAMPIDELL**

SLIKAR — ZLATAR — KIPAR

Prevzemam VSA POPRAVILA CERKVA

in vzdavo OKLOPNIH TABERNAKLJEV

FEISTRITZ AN DER DRAU — KÄRNTEN

— TELEFON 248

TELEGRAM:

Poceni velikonočna prodaja!

Trgovska hiša

Umschaden

Celovec-Klagenfurt, am Fleischmarkt

Vsi govorijo

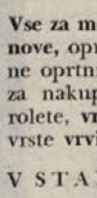
o krasnih plaščih in nizkih cenah
PRODAJA TUDI NA OBROKE

Gašeno apno (Weisskalk), vse stavbene potrebščine, opeko in heraklit dobavlja takoj znana celovška trgovka

Alois Pratsch

Celovec-Klagenfurt, Lastenstr. 11

Cene ugodne!

Vse za modroce: afrik, gradl, vata. — Vrvi za zvonove, oprtnice, vrvice, zaprežne vrvi, uzde, strojne oprtnice. — ZIMA. — Predpražniki. — Mreže za nakupovanje in otroške postelje, vrvice za rolete, vrvi za obešanje perila. — Krtače in vse vrste vrvice. — Metle.

V STARI STROKOVNI TRGOVINI

Paul Spanz nasl.

CELOVEC — KLAGENFURT, Heuplatz 8

NAJVEČJA IZBIRA VSEH VRST ČEVLJEV za vsak poklic pri

BEHR - SchuheBELJAK — VILLACH
Widmannngasse 43, Italiener Strasse 17**FOTO ▼ FILM****Ella Petrykiewicz**

BELJAK — VILLACH, POSTGASSE NR. 3

Poročne slike in slike za legitimacije

▲ IZDELAVA ▲

Za velikonočno streljanje! Papler-možnarji v različnih velikostih, baklje in rakete. — Lovska orožja in orožarske potrebščine

Ernst Krötschmer

(prej Franz Kaiser)

Celovec-Klagenfurt, Bahnhofstrasse 26

KOLESA

Največja izbira samo pri

Truppe & Ermann

BELJAK — VILLACH

Widmannngasse 41,

vogal Kirchenplatz

plačila na obroke

Znana semenska in zoološka trgovina Koroške (Samenhäus Kärntens)

Kauschej

CELOVEC — KLAGENFURT, Alter Platz 20

Ceniki brezplačno

Velika izbira vseh vrst semen — Vedno na zalogi spomladanski piščanci raznih pasem

E. u. M. Gasser

slačičarna, leterija, svečarna, kavarna - expresso

CELOVEC, Völkermarkter Strasse 7, tel. 55-93

Alois Okorn

tapetnik in dekorater

CELOVEC, Völkermarkter Str. 1 na dvorišču.

Primerna velikonočna darila dobite pri trvdki Papierkönig ANTON NOWAK, papirna trgovina in pisarniške potrebščine. Celovec-Klagenfurt, Feldm.-Conrad-Pl., tel. 23-89 (Hotel Steiererhof)

Scheibel

Damenmoden

CELOVEC, Kramergasse 11

Damske obleke, plašči, kostumi, v veliki izbiri, najnovejša moda!

Specialna delavnica cestnih in športnih čevljev, vse vrste popravila s točno postrežbo pri trvdki

splošno čevljarstvo

VALENTIN BEGUSCH

CELOVEC — KLAGENFURT

Getreidegasse 1 vogal Kardinalpl.